

SUCURSAL 29 - R.T.O.
 X SE MUDO NO DAN RAZON
 FALLECIO
 NO HAY NO
 DESCONOCIDO
 TERRENO BALDIO
 FICHA 2582
 PARTERO

Fila. Taschun
 Ciudad de la Paz 3249
 CAPITAL FEDERAL

EDICION ESPECIAL

ՄԱՐՏԱՌԱՊԻՏ

SEMANARIO SARDARABAD

Fiel expresión del pensar Democrata Liberal de las colectividades armenias de Sudamérica
 Primer semanario armenio de Sudamérica impreso en el sistema offset.

BUENOS AIRES, AÑO VIII N° 184

JUEVES, 22 DE ABRIL DE 1982

COMBO CENTRAL N° 14
 MARCO PLACADO
 CANTON N° 17
 CANTON N° 17

Seite 14

EL PUEBLO ARGENTINO ATENTO

La Argentina vive momentos de tensa expectativa, puesto que aún no se ha resuelto el conflicto austral, inherente a nuestra soberanía en las Islas Malvinas, Sandwich y Georgias del Sur.

Luego de arduas reuniones, el Secretario de Estado estadounidense, Alexander Haig regresó a su país, para informar al presidente Ronald Reagan acerca de la marcha de las negociaciones.

Mientras tanto, la Argentina convocó la reunión del Consejo Permanente de la O.E.A. para tratar la aplicación del TIAR (Tratado Interamericano de Asistencia Recíproca) firmado en Río de Janeiro en 1947. Y, como consecuencia de esta gestión, logró 18 votos favorables, ninguno en contra y tres abstenciones.

Pueblo y gobierno argentinos atentos a los próximos acontecimientos, que serán —sin duda—, decisivos, manifiestan su firme decisión de resolver el conflicto, por vías pacíficas, sin que ello signifique renunciar a la soberanía en las Islas.

ԿՈՉ ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍԻ ԵՒ ՇՐՋԱԿԱՅՔԻ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

Ինչպես Հայաստանի եւ ամբողջ սփիւռքի հայրենիքը, այս տարի եւս, արժանաւոր հաղթանակներ կը պատրաստուի արժանաւոր շուքով ոգեկոչելու մեր միլիոնաւոր նահատակներու յիշատակը եւ արդարութիւն պահանջելու աշխարհէն:

Մեծ եղբունի 67րդ տարեդարձին առիթով եւ անգամ մը եւս, Հայաստանի եւ սփիւռքի միլիոնաւոր հայերը՝ իբրեւ բողոքի մարմնացում եւ հաւատարիմ արիւնոտ դատի մը պատգամին, մէկ մարդու պէս ոտքի պիտի ելլեն յանուն արդարութեան եւ ի պաշտպանութիւն մեր բունահատուած իրաւունքներուն:

Ոտքի պիտի ելլեն մէկ մարդու պէս, առանց սեռի, տարիքի, դասանանքի եւ գաղափարական խորութեան, առանց ընկրկումի եւ յուսահատութեան, որովհետեւ մեր յափշտակուած հողերու եւ մեր մէկուկէս միլիոն նահատակներու արեան սրբազան պատգամն է որ կը միացնէ ամբողջ ժողովուրդ մը. որովհետեւ, 67

Շար. էջ 9

24 DE ABRIL

Con motivo del 67° aniversario de los trágicos sucesos de abril de 1915, en los que perdieron la vida un millón y medio de armenios, caídos en defensa de su fe, la dignidad humana y la libertad de su patria, la Comisión Central Pro Comemoraciones Armenias ha organizado una serie de actos para recordar el primer genocidio del siglo veinte.

Los armenios y descendientes de armenios residentes en la Argentina, muchos de ellos ciudadanos argentinos, testimonian su gratitud al país que les dio lo que allá les arrebataron los usurpadores.

Programa de Actos

23 de abril, 20 hs. Acto recordatorio y de reafirmación de los derechos de la Nación Argentina en las Islas Malvinas, Georgias y

Sandwich del Sur (Acevedo 1353).

24 de abril 10 hs. Misa en la Iglesia Armenia San Gregorio el Iluminador, calle Acevedo 1353, Capital.

24 de abril 11 hs. Misa de Requiem en la Catedral Metropolitana, con el auspicio del Cardenal Primado de la Argentina, Monseñor Juan Carlos Aramburu.

24 de abril 13 hs. Homenaje al Libertador Don José de San Martín, en la Plaza de su nombre, con la colocación de una ofrenda floral y la presencia de un cuerpo de granaderos. Al efecto, los fieles asistentes a la Catedral, recorrerán la Diagonal Norte y la Calle Florida, encabezados por el clero en pleno, los scouts y alumnos de las escuelas secundarias, con sus abandonados.

El comercio, la Industria y los Profesionales armenios suspenderán sus actividades el sábado 24 de abril, en adhesión a los actos recordatorios.

ՄԵԾ ՇՈՒՔՈՎ
 ՏՕՆՈՒԵՑԱԻ
 ՓՐՈՑԵՍՈՐ
 ԲԱՐՈՒՆԱԿ
 ԹՈՎՄԱՍԵԱՆԻ
 ՅՈՒԵԼԵԱՆԸ
 (Տես էջ 11)

NUESTRA SOBERANIA EN LAS MALVINAS
 Escribe el Lic. Adolfo Koutoudjian (Ver págs. 3, 4 y 5)

ES UNA OBLIGACION PARTICIPAR DE LOS ACTOS PROGRAMADOS POR LA COLECTIVIDAD PARA EL 24 DE ABRIL

**U.G.A.B.:
76° Aniversario**

Con motivo de cumplirse el 75° aniversario de la fundación de la Unión General Armenia de Beneficencia, se desarrolló un acto en el Instituto "Marie Manoogian". Luego del mismo, los alumnos colocaron una ofrenda

floral ante el busto de su fundador, Boghos Nubar, quien junto con un grupo de hombres visionarios, fundó en 1906, la que sería la institución más importante en la Diáspora.

Asamblea General

El domingo 18 ppdo., se llevó a cabo la Asamblea General Ordinaria, en los salones del Complejo "Alex Manoogian" de la Unión General Armenia de Beneficencia.

Al comienzo de la reunión, se entonaron las estrofas del Himno Nacional Argentino, y se guardó un minuto de silencio en homenaje a los caídos por la Patria, en los operativos de recuperación de las Islas Malvinas, Georgias y Sandwich del Sur, y en memoria de los socios de UGAB, fallecidos en el transcurso del ejercicio anterior.

Posteriormente, se dio lectura al balance general y se hizo referencia a la labor desarrollada por la institu-

ción en el año 1981, que coincidió con las Bodas de Diamante.

A efectos de elegir nuevos miembros para el Consejo Directivo, fueron elegidos dos socios para firmar el acta, y tres para llevar a cabo el escrutinio.

De acuerdo con la voluntad de los votantes, resultaron elegidos para integrar el Consejo Directivo, los Sres.: José Youssefian, José Narkizian, Rolando Bergamali, Roberto Malkassian, Hagop Minassian, Hampardzum Haladjian, Haik Shahinian, Juan Yernazian, Martín Santourian y Carlos Semerdjian.

La Asamblea concluyó con un gran asado familiar que reunió a una numerosa concurrencia.

EL GENOCIDIO ARMENIO

Con motivo de cumplirse el 67° aniversario de la Gran Tragedia armenia, la Unión General Armenia de Beneficencia siguiendo su incansable labor cultural, ha publicado un nuevo libro denominado "El genocidio armenio".

En dicha obra, se recopilan numerosos artículos periodísticos referidos al tema, publicados en periódicos extranjeros, y lo que es más importante, testimonios de la época.

Por sus características, sin duda, se trata de una obra valiosa que nos acercará a los lejanos y tristes días de sufrimiento de nuestro pueblo y al nacimiento mismo de la Diáspora armenia.

El libro será presentado en un acto especial el viernes 23 próximo, en la sede de la Unión General Armenia de Beneficencia.

REGISTROS:

Jorge Eduardo Karagueozian

Nació en el hogar de Aline Terzakian y Arturo Karagueozian, para acompañar a su hermanita Denise, y para alegría de sus abuelos Yeranuhi Terzakian, Kevork y Vera Karagueozian.

PROFESIONALES:

En el mes de marzo ppdo. se recibió de contadora pública nacional, título otorgado por la Universidad de Buenos Aires, la Srta. Cristina Samouelian, ex-alumna del Colegio "Isaac Bakchellian".

**LUTFIG JIVELEKIAN
Su fallecimiento**

El domingo 18 de abril ppdo., falleció en nuestra ciudad el Presidente de la Asociación Misionera Armenia de América, filial Buenos Aires, Sr. Lutfig Jivelekian. Persona dotada de una gran sensibilidad para las obras de bien, no escatimó esfuerzo alguno en brindarse a la comunidad sin ningún tipo de distinciones. Fue miembro fundador y presidente durante años de la filial local AMAA. Y su radio de acción no sólo estuvo en Buenos Aires, sino también alcanzó su mano bondadosa a la numerosa comunidad del Líbano, encabezando la colaboración para el Haigazian College que AMAA posee en Beirut.

LEA EN NUESTRO PROXIMO NUMERO EL REPORTAJE EXCLUSIVO DE LA PERIODISTA ROSA MAJIAN CON JORGE LUIS BORGES

MADAGH EN MARAS

El próximo domingo 25 de abril, con motivo de cumplirse el 62° aniversario de la heroica gesta de Marash, realizará un "Madagh" en la sede de la institución.

Previamente, se oficiará un "Hokehankisd" en la Iglesia San Gregorio el Iluminador y se colocará una ofrenda floral ante el Monumento a los Mártires armenios.

DONACIONES A SARDARABAD

El Sr. Missak Kouyoumdjian y Sra. con motivo de su visita a Buenos Aires, donan \$ 1.000.000.

El Sr. Hagop Minassian y Sra. con motivo del fallecimiento de la Sra. Nazik Minassian, donan \$ 1.000.000.

Abadjian Hnos. con motivo del "Karasunk" donan \$ 500.000.

Sra. Arshaluis Abadjian donan \$ 500.000.

El Sr. Esteban Dirakjian y Sra., con motivo del fallecimiento del Sr. Euredjian, donan \$ 500.000.

U.G.A.B.

CLASES SEMANALES DE IDIOMA INGLES

(en varios niveles)

Profesora I.N.S.P. Lenguas Vivas BEATRIZ PEREZ RUIZ

Miér. y Viernes: 10.30 a 11.30, 19.30 a 20.30
Viernes: 17.30 a 19.30

CURSO DE: HISTORIA DEL ARTE

Profesora I.N.S.P. Mirta D. de Sarafian

Clases semanales con otorgamiento de certificados al fin del primer ciclo.
Acevedo 1322

Martes: 10.30 a 12.30, 14.30 a 16.30, 20 a 22 hs

CLASE DE IDIOMA ARMENIO

Todos los sábados a partir del 8 de mayo 1982

CLASE ESPECIAL DE COCINA "Decoración de Quesos"

A cargo de la Prof. Nora Rodriguez ORGANIZA COMISION DE DAMAS DE UGAB

Lunes 26 a las 15.30

COLEGIO MEKHITARISTA COMISION DE PADRES

Anuncia su

AVANT PREMIER

Miércoles 12 de mayo

22 horas

LA RECONQUISTA ARGENTINA DE LAS ISLAS MALVINAS, GEORGIAS Y SANDWICH DEL SUR. LA CUESTION AUSTRAL Y SUS ENSEÑANZAS

SITUACION:

La reconquista de las Islas Malvinas, Georgias y Sandwich del Sur por parte de la República Argentina el 2 de abril de 1982, marca un hito histórico en la evolución político-social del país. En efecto, el mismo significó la finalización de una situación de usurpación colonial durante 149 años y que llevó a reclamaciones de todos los gobiernos argentinos desde ese entonces hasta hoy para solucionar pacíficamente la restitución del territorio ocupado. Paralelamente, hace 17 años que la ONU insistió a ambas partes a resolver el problema, para lo cual nuestro país se abocó a solucionar todos los problemas pendientes de los 1800 habitantes del archipiélago, dándoles comunicaciones aéreas semanales con la tierra continental, asistencia sanitaria, educativa, económica, víveres, combustibles, etc. por más de 10 años. Inglaterra, a todo esto, sistemáticamente ignoró el único reclamo argentino de restituir la soberanía sobre las islas y despreció todo intento serio de negociar, dilatando indefinidamente las negociaciones y negándose a considerar la seriedad de los planteos argentinos, que se han hecho carne en sus ciudadanos desde 6 generaciones y desde los primeros grados de la escuela primaria.

2. HISTORIA

Los títulos argentinos surgen de diversos factores tanto históricos como geográficos por lo que conviene reseñarlos. Las Malvinas fueron descubiertas por el navío español "San Antonio" al mando del capitán Esteban Gómez en 1519 y recorridas en 1520 por Duarte de Barbosa, también español. Ya desde entonces, figuran en la cartografía de la época con el nombre de Islas de San Antonio en homenaje al

buque que las avistó. En 1600, las redescubre el holandés Sebaldt de Wert. El primer inglés que llegó a las mismas fue, forzado por una tempestad, el capitán Strong en 1690, es decir, 169 años después de los españoles, dándoles el nombre de Falklands Sound. Franceses, ingleses, españoles llegan hacia las islas a principios del siglo XVIII, entre ellos franceses de Saint Malo, quienes denominaron al lugar "Iles Malovines" de donde viene la españolización de "Malvinas". También el francés Bouganville funda en 1764 Port Louis pero ante el reclamo español, Francia las reconoce como españolas en virtud del tratado de Tordesillas de 1494, reocupando España el lugar el 1º de abril de 1767 y denominándolo Puerto Soledad. En 1749, Gran Bretaña pidió permiso a España para construir un puerto pero fue rechazado por ésta; de todas maneras, clandestinamente, pocos años después, los ingleses fundan Puerto Egmont. Enterado Carlos III de España, ordena desalojar por la fuerza a los intrusos, por lo que una escuadra española parte del Río de la Plata en mayo de 1770 al mando del capitán Madariaga quien, a cañonazos, rinde a los ingleses y destruye el lugar.

Dado que el "honor" inglés fuera mansillado, hay un acuerdo secreto anglo-español, por lo que los españoles permiten regresar por 4 años (1770-1774) a los ingleses a cambio del reconocimiento de la soberanía española en el archipiélago. Finalmente, los ingleses se retiran en 1774. Entre 1670 y 1825 Inglaterra, Francia y España firmaron 8 tratados en los que se reconocía esta área del Atlántico Sur como perteneciente a España y por ende, después de 1810-1816, a la Argentina, al independizarse nuestro país y heredar todas las posesiones españolas

Llc. Adolfo Koutoudjian

(incluyendo el Cabo de Hornos, el Estrecho de Magallanes y las Malvinas).

Ya independizada la Argentina, en 1820, el capitán D. Yewet, con la fragata "Herolna" toma posesión oficial del archipiélago. En esos primeros años, Argentina iza su pabellón, ocupa con colonos las islas y en 1829 nombra a L. Vernet, Comandante político-militar de las Islas Malvinas y demás islas Australes hasta el Cabo de Hornos, con asiento en Puerto Soledad. A todo esto, Inglaterra no hace reclamaciones, salvo una reclamación por la concesión de 1770-74 pero, ante el rechazo de Buenos Aires, Inglaterra no insiste con reclamos.

Pocos años después en momentos de fuerte debilidad político-militar de Buenos Aires, Inglaterra ocupa por la fuerza, las islas, en enero de 1833, arriando el pabellón argentino, ante la necesidad estratégica de una base intermedia en su línea con Australia. Cabe destacar que, ya en 1806 y 1807, Gran Bretaña intentó ocupar el Río de la Plata, siendo la segunda una de las mayores expediciones militares de la época, habiendo sido com-

pletamente derrotados por el pueblo en armas de Buenos Aires. La tercera invasión, de 1833 es protestada por el gobierno del General Rosas y todos los sucesivos y aún, en 1845, la escuadra anglo-francesa bloquea el Río de la Plata presentando batalla la Argentina en la Vuelta de Obligado y otros puntos. Tal heroísmo en esa época concitó, al igual que hoy, la adhesión de gran parte del mundo ante el enfrentamiento con las dos mayores potencias de la época, en momentos que el colonialismo se repartía casi todos los continentes extra-europeos. Dada la terquedad argentina, en 1849 Inglaterra depone sus intentos y saluda con un Tratado y honores militares a la Argentina y su pabellón azul y blanco.

También las Georgias del Sur fueron descubiertas por el navío español "León" en 1756 siendo bautizadas por éstos "Islas de San Pedro".

Asimismo el pasaje interoceánico del Cabo de Hornos que une los océanos Atlántico y Pacífico fueron descubiertos por el Capitán Hoces de la Armada Española siendo denominado Pasaje o Estrecho de Hoces y no como lo bautizaron los ingleses, Estrecho de Drake, corsario británico que lo atravesaría mucho tiempo después.

Toda esta vasta heredad de España fue la que luego de 1810, por el principio del "uti possidetis juri" fueron natural herencia de la República Argentina.

3. GEO-ECONOMIA DE LA REGION

Desde el punto de vista geográfico las Islas Malvinas están en la plataforma submarina argentina, a 500 km, de la costa patagónica. Tienen una superficie de 11.718 km², según el I.G.M., y están compuestas por dos grandes islas, la Gran

Malvina y la Soledad y un centenar de islas que conforman un archipiélago de más de 4.000 km. de costas. Su clima es templado-frío, apto para la ganadería ovina, y tenían una población, en constante disminución, de unos 1.800 habitantes, la mayor parte en Puerto Soledad de las Islas Malvinas, su Capital.

Las Islas Georgias del Sur tienen, por su parte, 4.154 km². con clima frío-nival siendo la isla principal la San Pedro donde está el puerto de Gitviken, asiento pesquero donde operó la "Compañía Argentina de Pesca" desde fines del siglo pasado, hasta hace pocos años.

En cuanto al archipiélago de las Sandwich del Sur, tiene en total unos 300 km², con clima antártico.

Cabe destacar que la posición de estas islas no sólo tiene valor en sí, pues sumarían más de 16.000 km², sino que su valor trasciende, pues, a partir de las 200 millas (370 km. de sus costas) y sus plataformas submarinas, generan soberanía sobre un vastísimo mar de 4.800.000 km² de aguas atlánticas y antárticas, que, si se le suman 965.000 km² de territorio antártico, representan 5.800.000 km² de tierras y mares. Como se comprenderá, lo que está en juego es una enorme porción de la superficie del Hemisferio Austral.

En esta región, excluyendo la Antártida, ya se está explotando el krill, pequeño crustáceo de alto valor proteico y de enormes cantidades, verdadero alimento del futuro. Además están todas las otras variedades pesqueras. Desde el punto de vista minero, la plataforma submarina de Malvinas es la prolongación de la Cuenca Magallánica que ya produce petróleo y gas.

En el área de las Malvinas hay 4 cuencas con

(continúa pág. 4)

Sintonice la audición LA VOZ DE TEKEYAN

que se emite diariamente en
1450 Kghrts. por CX46
Lunes a sábados de 12 a 12,30 hs.
Domingos: de 10.15 a 11 hs.

Լսեցեք Մոնթեվիդեոյի Ռատիօ Ամերիքա Կայանը,
CX 46, 1450 Կիլոհերց, ուր Ռատիոհաղորդումներ ունի
«ԹԷԷԿԵՅԱՆԻ ԶԱՅՆ»-ը եւ ուրիշ կրկնաք լսել Հայ
Գաղութները շահագրգռող մշակութային լուրեր եւ լաւագոյն
Հայկական երաժշտութիւն:
Երկուշաբթիէն Եարթք՝ Ժամը 12.է՛ն 12.80
Իսկ Կիրակիները՝ 10.15 է՛ն 11.

LA RECONQUISTA ARGENTINA

posibilidades petrolíferas: son ellas la Cuenca Malvinas y el Banco Namuncurá, Cuenca Rivero, Cuenca Mosconi y al oeste de las Islas Georgias, la Cuenca Moreno.

Las posibilidades petrolíferas del área según estimaciones locales e internacionales son muy grandes, pues, potencialmente se han llegado a estimar más de 32.000 millones de m³ (recordemos que el mundo consume menos de 4.000 millones de m³ por año). A esta riqueza debemos sumarle los nódulos de manganeso en grandes profundidades y cantidades; níquel, cobalto, hierro y cobre en bajas concentraciones, y las mismas posibilidades que dan los grandes yacimientos de turba en Malvinas y su riqueza ovina, hoy desaprovechada.

También el turismo, la investigación científica y demás tareas, son fuente de creciente actividad económica para Argentina.

Finalmente no puede dejar

de considerarse el punto de vista estratégico de la cuestión.

Las Malvinas y demás islas, además de asentar jurisdicción sobre los océanos circundantes y la Antártida tienen el valor de protección tanto de los accesos del Océano Pacífico como del Indico; por tanto tienen el valor de controlar los accesos sur y surorientales al mar Epicontinental Argentino. Es fundamental negar la posibilidad de un eventual uso por parte de un enemigo de la Argentina, debido a que sus coletas y bahías pueden refugiar fuerzas submarinas y de superficie. Las Malvinas y Georgias son un magnífico portaviones natural que permitiría el control del aire y los mares. Son además, el principal punto de apoyo para la presencia argentina en el Atlántico Sur meridional.

No debe olvidarse además que esta acción argentina ha permitido un renacimiento del orgullo nacional que permitirá emprender otras

acciones tanto desde el punto de vista interno como internacional. Argentina no olvida su historia y jamás será humillada. está enfrentando, con la justicia y la verdad de su lado, a la tercera potencia militar del mundo. Ha sido y es refugio de inmigrantes, tierra generosa, no vengativa, su Constitución es una de las más libérrimas del mundo (ofrece derechos a "Todos los hombres de buena voluntad que quieran habitar el suelo argentino" sin distinción de razas, credos, nacionalidades o creencias políticas).

4. CONCLUSIONES

La reconquista de las Malvinas, Georgias y Sandwich pueden dar muchísimos ejemplos y enseñanzas para todos los hombres, entre ellos para la Comunidad Armenia en la Argentina. En primer lugar la unánime solidaridad y apoyo de toda la armenidad para con la República, a través de sus instituciones, hombres y soldados que sirven a la Patria. En segundo lugar el espíritu armenio y el argentino tienen muchos puntos en común:

respeto, pero también tolerancia, pacifismo, pero también saben decir basta cuando se supera los límites de lo intolerable, demostrando eficacia en todos los terrenos de la acción.

En tercer lugar, la historia no se olvida, sino que enseña y educa. Argentina esperó 149 años hasta decir basta. Un siglo y medio no es mucho tiempo para una reivindicación justa. Armenia tiene aún irredento su millón y medio de mártires de 1915 que Turquía pretende "olvidar" o ignorar. Le resultará imposible. Los masacrados en el primer genocidio del siglo, que comenzara el 24 de abril de 1915, esperan justicia. Eso jamás se olvidará.

En cuarto lugar, los territorios armenios usurpados por Turquía, reconocidos por el Tratado de Sévres (firmado también por Inglaterra) deberán ser restituidos a sus legítimos dueños. Eso tampoco se olvida.

Los Grandes Imperios pasan, los Estados se modifican, lo que siempre quedará inmarcesible de la Nación.

La Justicia y la Verdad son inmortales.

La Argentina lo demostró el 2 de abril de 1982. La Armenia debe tenerlo como ejemplo. No hay pueblos chicos y pueblos grandes. Hay sólo causas justas e injustas. Argentina y Armenia defendieron y defienden una causa justa.

Lic. Adolfo Koutoudjian
Abril de 1982

Algunos datos acerca del autor

El prof. Adolfo Koutoudjian es Licenciado en Geografía, de la Universidad de Buenos Aires. Especializado en Geopolítica, Economía y Relaciones Internacionales. Profesor de Geografía Económica y Política en las Universidades de Buenos Aires, del Salvador y de la prensa. Especialista en Planificación Regional del Ministerio de Economía de la Nación. Geógrafo consultor de diversas empresas privadas en Economía y Planificación. Tiene escritos numerosos trabajos de su especialidad y ha dictado conferencias sobre temas afines. Actualmente, es Rector de la Sección Secundaria del Instituto "Marie Manoogian" de la Unión General Armenia de Beneficencia".

ADOLFO KOUTOUDJIAN is:
Geography M.S. of Buenos Aires University.
Specialist of Geo-Politic, Economics and International Relationships.
Professor of Economic Geography and Political Geography in Buenos Aires, del Salvador and of the Press.
Specialist of Zonal Planning in the Economy of the Argentine Republic.
Consultant of Geography of many corporations.
Author of several geography researches, he has given many lectures on the same subject.
Dean of Armenian General Benevolent Union "MARIE MANOOGIAN" Educational Institute.

1. SITUATION
The reconquest of the Malvinas, South Georgia and South Sandwich Islands affected by the Argentine Republic on April 2, 1982, is an important milestone for the economic and social evolution of the country. In fact, it marks the end of a situation of usurpation which lasted 149 years, and during which the claims were effected by the Argentine government in order to reach a solution for the reconquest of the occupied regions.
On the other hand, in the last 17 years, the United Nations urged both parties to solve this question. The consequence of our country engaged itself in the 1800 inhabitants of the islands, establishing a weekly air service covering their needs in sanitary, education, trade, food and fuel supply. The United Kingdom on the other hand systematically ignored the claims of the Argentine Government regarding the restitution of the islands. Negotiation, thus ended indefinitely the talks among navigators who Malouin Malvinas. Also Bougainville Port L. Spanish nized of possess Treaty of So Spain and n Soledad Britain from but in. British later, As Kiribati became the order of this squad. Plata in command Madariaga fire destroyed this and their agree and of tour on the had to be

Jueves 22, de abril
TH SOUTH TH
A G S
agree
consils
the A
being
lives
gene
just m
their
teachit
2 HIS
The
the
histo
facts,
mentit
The
sight
vessel
under
tain n
of pass
also
Alreac
figure
name
ds", a
vessel
islands
discove
Sebaldt
Englis
place
1690,
the a
who on
pest. I
Frere
Spain
islands.
the
among
navigat
who r
Malouiz
Malvini
sion.
Also
Bougass
Port L
Spaniz
nized of
posses
Treaty o
So Spai
and n
Soledad
Britain
from fr
but
in.
British
later,
As Kirib
became
the orde
of this
squad
Plata in
command
Madariag
fire defe
destroy
this and
their
agree
and of
tour on
the had
to be

ARGENTINE RECONQUEST OF THE MALVINAS, GEORGIA AND SOUTH SANDWICH ISLAND. SOUTHERN QUESTION AND ITS TEACHING.

agreement and avoided to consider the seriousness of the Argentine propositions, being these facts part of the lives of more than six generations of Argentines, just from the beginning of their first primary school teachings.

2. HISTORY

The Argentine rights on the islands are based on historical and geographical facts, being convenient to mention same.

The Malvinas were first sighted by the Spanish vessel "San Antonio" in 1519 under the command of captain Esteban Gómez and inspected by Duarte de Baroja, also a Spaniard, in 1520. Already at that time they figure on the maps under the name of "San Antonio Islands", after the name of the vessel which discovered the islands. In 1600 they were rediscovered by the Dutchman Sebaldt de Weert. The first Englishman who came to the place was Captain Strong in 1690, that is 169 years after the arrival of the Spanish, who did so forced by a tempest. He named the region "Falkland's Land".

French, English and Spanish sailors arrived to the islands, at the beginning of the 18th Century, and among them a French navigator from Saint-Malo, who named them "Iles Malouines", of which Islas Malvinas is the Spanish version.

Also the Frenchman Bougainville founded in 1764 Port Louis, but after a Spanish claim, France recognized the island as Spanish possession because of the Treaty of Tordesillas of 1494. So Spain recovered the place and named it "Puerto Soledad". In 1749 Great Britain asked permission from Spain to build a harbour but this was rejected by Spain. Nevertheless, the British founded a few years later, secretly, Port Egmont. As King Charles III of Spain became aware of this fact, he ordered to remove by force the intruders. To carry out this order, a Spanish squadron left the Río de la Plata in May 1770, under the command of Captain M. Madariaga, who with cannon fire defeated the English and destroyed the place. Due to this action the English felt their honour offended and there was closed a secret agreement between England and Spain, by which England could return to the island for four years (1770-1774) and on the other hand the British had to recognize the Spanish sovereignty over that territory.

Finally England retired from the island in 1774.

Between 1670 and 1825, England, France and Spain signed eight treaties by which this group of island of the South Atlantic was recognized as belonging to Spain, and consequently after 1810-1816, to Argentina, as our country got independent and inherited all the Spanish possessions (including Cape Horn, the Straits of Magellan and the Malvinas Islands).

In 1820, when Argentina was already independent, Captain D. Yewet commanding the frigate "Heroína" takes official possession of the archipelago. During those first days, Argentina raised her flag and established settlers on the islands. In 1829, L. Vernet was named political and military Governor of the Malvinas and of all the other southern islands, as far as Cape Horn, being his residence Puerto Soledad. In face of all this, Great Britain made no claim, only a demand for the concession of 1770-74, but Buenos Aires refused this demand and England did not insist.

A few years later and during a period of great political and military weakness in Buenos Aires, England occupies by force the Malvinas and the Argentine flag was lowered, due to the need of an intermediate base on their line to Australia. It must be noted, that already in 1806 and 1807 England intended to occupy the Río de la Plata, being the latter one of the largest military enterprises of that time, but they were completely defeated by the Argentine people of Buenos Aires. Upon the third invasion of 1833, the Argentine government of General Rosas protested, as well as the following governments. In 1845, as the British-French fleet is blockading the Río de la Plata, Argentina offers battle at the Vuelta de Obligado and on other points. This heroic deed counted at that time with the support of the major part of the world—in the same way as today—as a dispute between the two main powers of that time, when colonialism was disposing of nearly the totality of the non-European continents. Due to the Argentine stubbornness, England retired and greeted with a treaty and with military honours the Argentine nation and its white and blue flag.

The South Georgia Islands were also discovered by a Spanish ship, the "León", in 1756, and were named "Islas de San Pedro". Further, the

passageway between the Atlantic and Pacific Oceans, was discovered by Captain Hoces of the Spanish armada, and was named Passage or Straits of Hoces, but not as it was baptized by the British according to the name of the English corsair who crossed the passage a long time after: Straits of Drake.

All this extensive succession of the rights of Spain constituted after 1810, the natural inheritance of the Argentine Republic, according to the principle of "uti possidetis juri".

3. GEOGRAPHY AND ECONOMY OF THE REGION

As to their geographical situation, the Malvinas lie on the Argentine submarine plateau, at a distance of 500 km. from the Patagonian coast. Their area is of 11.718 km.2, according to the I.G.M. (Argentine Military Geographic Institute). There are two principal islands, Gran Malvina and Soledad, and about 100 smaller islands, which constitute and archipelago with more than 4.000 km. of shores.

The climate is moderate-cold, suitable for sheep farming and the population is of about 1.800 inhabitants, but this number is constantly diminishing. The main part of the population is living in Puerto Soledad, the capital of de islands.

The area of the South Georgia Islands, is of 4.154 km.2, and the climate there is snowy-cold. The principal island is San Pedro, with Port Gritviken, a fishing settlement where the "Compañía Argentina de Pesca" has been operating since the end of the last century, up to some years ago.

Further, the South Sandwich Islands occupy a total area of 300 km2 and the climate is antartic.

It must be noted that due to their situation, these islands are not only important by themselves, with a total area of 16.000 km2, but considering the distance of 200 miles (370 km) from their shores, their submarine plateau generates sovereignty over an extension of 4.800.000 km2 of Atlantic and Antartic waters. Adding to this area the 965.000 km2 of the Antartic Peninsula, there would be a total of 5.800.000 km2 of land and seas. Therefore, the question of the South touches a large portion of the South Hemisphere.

In this region, excluded the Antartic territory, the krill is already being exploited. This

is a small crustacean of high protein contents, which is available in these seas in large quantities and which is considered as the foodstuff of the future. Besides, there can be found a rich variety of fish. On the other hand, the submarine plateau of the Malvinas is the extension of the Magelanic basin, which is already producing petroleum and gas. There are four pools with possibilities of petroleum exploitation in the area of the Malvinas: Malvinas Pool and Namuncurá Bank, Rivero Pool, Mosconi Pool, and west of South Georgia, the Moreno Pool. According to local and international judgement, the possibilities of petroleum exploitation in the region are very important, and they have been estimated in more than 32.000 millions of cubic meters. (We must consider that the world's yearly consumption is less than 4.000 millions of cubic meters). To this wealth we must add the manganese nodules, which appear in large quantities at great depths. Also there are available nickel, cobalt, iron and copper in low concentration. Further the Malvinas offer peat fields and sheep farming, the use of which is not completely profited of.

Furthermore, tourism, scientific research and other works, are sources of increasing activity for the Argentine Republic.

Finally there must be considered the strategic point of view of the question.

The Malvinas and the other islands, besides of determining jurisdiction over the surrounding oceans and over the Antartic territory, are of great value as protection in order to control the North and Southeast access to the Epicontinental Argentine Sea. It is important to refuse any possibility of eventual use of this region by an enemy of Argentina, because its inlets and bays offer good refuge for submarine and surface forces.

The Malvinas and Georgia Islands are an excellent natural airplane carrier, which would allow the control of the air and of the seas. They are, in addition, the main point of support for the Argentine presence in the South Atlantic.

It must not be forgotten, that this Argentine Operation caused a new birth of the national pride and this fact will allow the undertaking of other future actions, both from the internal and from the international point of view. Argentina does not forget her history and this nation will never be humiliated. The country, with

justice and truth on its side, is facing the third military power of the world. Argentina was the refuge of immigrants, as a generous and not vindictive country. In this Constitution, freedom stands on the highest point (offering rights to "all men of good will who want to live in the Argentine country", independently of their race, religion, nationality or political creeds).

4. CONCLUSIONS

The reconquest of the Malvinas, Georgia and Sandwich islands gives many examples and teachings for all men, and among them, for the Armenian Community in the Argentina. First of all, the unanimous solidarity and support of the Armenians towards the Republic, through their institutions, individuals and soldiers which are serving for their homeland. On second place we have to mention that the Armenian and the Argentine spirit have many points in common: tolerance, respect, pacifism, but also the strength of coming to an end when the boundaries of the unbearable are reached, showing efficiency in every sphere of action.

On third place, history cannot be forgotten, but it is teaching and educating. Argentina waited 149 years before saying stop. One and a half century is not a long time for a just restoration. But there are still one and a half million Armenian martyrs, waiting for their redemption, which Turkey pretends to "forget" or to ignore. But this will be impossible. The victims of the first genocide of this century, which began on April 24th. 1915, are waiting for justice. This will never be forgotten. On fourth place there should be mentioned that the Armenian territory usurped by Turkey, and recognized by the Treaty of Sévres (also signed by Great Britain), has to be restored to their legitimate owners. This too, cannot be forgotten. The great empires disappear, the states change, but only the Nation will remain for ever absolute.

Justice and Truth are immortal.

Argentina proclaimed this reality on April 2nd. 1982. The Armenian spirit should consider this action as an example. There are no small or great people. There are only just and unjust causes. Argentina and Armenia have defended and are defending a just cause.

Lic. Adolfo Koutoudjian
April 1982

UNA "TURQUIA DEMOCRATICA" DEBE IR MAS ALLA DEL LEGADO DE ATATURK

El siguiente artículo apareció el 4 de enero ppdo. en el "New York Times".

Una carta enviada por Ahmet Ersoy, del 12 de diciembre ppdo. defiende las reglas militares de Turquía, con respecto a un editorial aparecido en el "Times", referido a la violación de los Derechos Humanos.

La toma de posesión del gobierno turco fue inevitable, con respecto a la división y el terrorismo, proveniente de diversas direcciones.

Pero, como lo presenta el Sr. Ersoy, asegura el retorno del gobierno civil, debido al respeto que los líderes militares guardan por el "legado de Kemal Ataturk", con lo cual, "Turquía recobrará su bien merecida calidad de socio en el club de las naciones democráticas, tan pronto como sea posible".

Sin embargo, puede haber dudas, acerca de que una simple dependencia del legado de Ataturk pueda restaurar la verdadera democracia o los Derechos Humanos, para los habitantes no-turcos y asimismo para la población turca. El legado se remonta a épocas de gran violencia que comenzaron en 1908 con la caída de las leyes del Sultán en favor del Comité de Unión y Progreso.

Este Comité, en lugar de promover la paz, procedió con el plan de exterminio de minorías no-turcas, especialmente de armenios, cuyos antiguos territorios forman parte de la Turquía actual.

Habla mucho elemento impreso que atañía a los poderes sobre los Derechos Humanos, que afectaba a los armenios. Por lo tanto, el

Comité planeó la solución de la "Causa Armenia", mediante la sistemática masacre y deportación.

Más de un millón y medio de armenios perecieron a causa de esa "solución", y en ese proceso, la Nación Armenia perdió su población más productiva.

Hacia el fin de la guerra, la misma Cámara de Diputados turca inició un corte marcial para enjuiciar a aquellos que habían transformado al país en una "gigantesca carnicería", pero, en ese momento, el nacionalismo de Ataturk hizo que se renunciara a la idea de la realización de la corte marcial y sus decisiones fueron que Turquía debía ser para los turcos y la eliminación de armenios debía continuar.

El legado de Ataturk niega que la masacre haya existido o que alguna vez, haya habido armenios en su territorio.

Los libros de historia y los textos escolares aún continúan con esta ridícula distorsión.

Pero, los efectos de estos eventos y del "Juicio de Nüremberg" no serán fácilmente olvidados por el mundo o por el pueblo que sufrió.

Turquía misma hoy está recogiendo los frutos de todo aquel terrorismo y de su fracaso económico.

Como Marwine Howe notó, en una nota periodística del 17 de mayo del año pasado, el hombre turco de hoy es un producto de la violencia que emana de diferentes condiciones y muchos fracasos en política económica, que continúan aún en estas décadas. Los resultados no pueden ser otros en una nación que vive en una constante decepción, desde sus comienzos.

En otras palabras, es necesario más que un simple retorno al gobierno civil. Para el presente y el futuro es necesario ir un paso más allá respecto del legado de Ataturk: renunciar a la decepción personal y afrontar las realidades históricas tal cual son.

Los líderes presentes y los jóvenes de la nación turca no tienen culpas referidas a la masacre, excepto por el hecho de no admitir esa realidad.

Uno puede tratar de entender las masacres (sin justificarlas) como propias de una época de violencia general, de un período de transición. Pero, no puede haber una justificación por perpetuar la decepción en una tercera o cuarta generación.

La gestión de Ataturk occidentalizó al pueblo turco en cuanto a su vestimenta y al gobierno civil. Pero en este momento, hace falta llegar un paso más allá de este legado. Ese paso puede comenzar con un honesto esfuerzo por lograr el diálogo para reducir las tensiones que traban las relaciones entre el pueblo armenio y el turco, hecho que puede ocasionar problemas con otras naciones.

Diálogos a su debido tiempo podrían ser fructíferos para resolver temas relativos a los griegos y kurdos, y eventualmente, podrían crear en los turcos, un verdadero respeto por la democracia.

V.L.PARSEGHIAN

N. de la R.: Vazken L. Parseghian es un sabio atómico de los EE.UU., que durante muchos años fue miembro del Consejo Internacional de la Unión General Armenia de Beneficencia.

ELLOS CAYERON...

(ILS SONT TOMBES...)

Ellos cayeron sin saber bien por qué; hombres, mujeres y niños que sólo querían vivir. Gesticulando como seres embriagados; mutilados, masacrados, los ojos espantados.

Ellos cayeron invocando a Dios en los umbrales de las iglesias o en el vano de sus puertas; en rebaños camino al desierto, en legiones vacilantes; abatidos por la sed, el hambre, el hierro y el fuego.

Nadie elevó su voz en un mundo entonces eufórico. Mientras un pueblo se corrompía en su propia sangre, Europa descubría el jazz, y los lamentos de las trompetas ahogaban el grito de los muertos.

Ellos cayeron púdicamente, en silencio, por millares, por millones, sin que el mundo se alterara; tornándose minúsculas flores rojas por un instante, recubiertas por un viento de arena, y después, de olvido.

Ellos cayeron con los ojos plenos de sol, como un ave en vuelo por una bala alcanzada, para morir sin saber dónde, sin dejar rastros, ignorados, olvidados, en su último sueño.

Ellos cayeron, creyendo ingenuamente que sus hijos podrían continuar su infancia; que un día ellos hallarían las tierras de la esperanza, en países hospitalarios y de gente generosa.

Yo soy miembro de ese pueblo que descansa insepulto, que ha elegido morir sin renegar de su fe, que jamás ha bajado la frente ante la injuria, que sobrevive a pesar de todo y no se queja.

Ellos cayeron para entrar en la noche eterna de los tiempos, en el cenit de su valor. La muerte ha golpeado sin preguntarles la edad, ya que ellos eran culpables de ser hijos de ARMENIA.

CHARLES AZNAVOUR
Traducido por Vartán Matiossian.

UNA "TURQUIA DEMOCRATICA" DEBE IR MAS ALLA DEL LEGADO DE ATATURK

El siguiente artículo apareció el 4 de enero ppdo. en el "New York Times".

Una carta enviada por Ahmet Ersoy, del 12 de diciembre ppdo. defiende las reglas militares de Turquía, con respecto a un editorial aparecido en el "Times", referido a la violación de los Derechos Humanos.

La toma de posesión del gobierno turco fue inevitable, con respecto a la división y el terrorismo, provenientes de diversas direcciones.

Pero, como lo presenta el Sr. Ersoy, asegura el retorno del gobierno civil, debido al respeto que los líderes militares guardan por el "legado de Kemal Ataturk", con lo cual, "Turquía recobrar su bien merecida calidad de socio en el club de las naciones democráticas, tan pronto como sea posible".

Sin embargo, puede haber dudas, acerca de que una simple dependencia del legado de Ataturk pueda restaurar la verdadera democracia o los Derechos Humanos, para los habitantes no-turcos y asimismo para la población turca. El legado se remonta a épocas de gran violencia que comenzaron en 1908 con la caída de las leyes del Sultán en favor del Comité de Unión y Progreso.

Este Comité, en lugar de promover la paz, procedió con el plan de exterminio de minorías no-turcas, especialmente de armenios, cuyos antiguos territorios forman parte de la Turquía actual.

Habla mucho elemento impreso que atañía a los poderes sobre los Derechos Humanos, que afectaba a los armenios. Por lo tanto, el

Comité planeó la solución de la "Causa Armenia", mediante la sistemática masacre y deportación.

Más de un millón y medio de armenios perecieron a causa de esa "solución", y en ese proceso, la Nación Armenia perdió su población más productiva.

Hacia el fin de la guerra, la misma Cámara de Diputados turca inició un corte marcial para enjuiciar a aquellos que habían transformado al país en una "gigantesca carnicería", pero, en ese momento, el nacionalismo de Ataturk hizo que se renunciara a la idea de la realización de la corte marcial y sus decisiones fueron que Turquía debía ser para los turcos y la eliminación de armenios debía continuar.

El legado de Ataturk niega que la masacre haya existido o que alguna vez, haya habido armenios en su territorio.

Los libros de historia y los textos escolares aún continúan con esta ridícula distorsión.

Pero, los efectos de estos eventos y del "Juicio de Nüremberg" no serán fácilmente olvidados por el mundo o por el pueblo que sufrió.

Turquía misma hoy está recogiendo los frutos de todo aquel terrorismo y de su fracaso económico.

Como Marwine Howe notó, en una nota periodística del 17 de mayo del año pasado, el hombre turco de hoy es un producto de la violencia que emana de diferentes condiciones y muchos fracasos en política económica, que continúan aún en estas décadas. Los resultados no pueden ser otros en una nación que vive en una constante decepción, desde sus comienzos.

En otras palabras, es necesario más que un simple retorno al gobierno civil. Para el presente y el futuro es necesario ir un paso más allá respecto del legado de Ataturk: renunciar a la decepción personal y afrontar las realidades históricas tal cual son.

Los líderes presentes y los jóvenes de la nación turca no tienen culpas referidas a la masacre, excepto por el hecho de no admitir esa realidad.

Uno puede tratar de entender las masacres (sin justificarlas) como propias de una época de violencia general, de un período de transición. Pero, no puede haber una justificación por perpetuar la decepción en una tercera o cuarta generación.

La gestión de Ataturk occidentalizó al pueblo turco en cuanto a su vestimenta y al gobierno civil. Pero en este momento, hace falta llegar un paso más allá de este legado. Ese paso puede comenzar con un honesto esfuerzo por lograr el diálogo para reducir las tensiones que traban las relaciones entre el pueblo armenio y el turco, hecho que puede ocasionar problemas con otras naciones.

Diálogos a su debido tiempo podrían ser fructíferos para resolver temas relativos a los griegos y kurdos, y eventualmente, podrían crear en los turcos, un verdadero respeto por la democracia.

V.L.PARSEGHIAN

N. de la R.: Vazken L. Parseghian es un sabio atómico de los EE.UU., que durante muchos años fue miembro del Consejo Internacional de la Unión General Armenia de Beneficencia.

ELLOS CAYERON...

(ILS SONT TOMBES...)

Ellos cayeron sin saber bien por qué; hombres, mujeres y niños que sólo querían vivir. Gesticulando como seres embriagados; mutilados, masacrados, los ojos espantados.

Ellos cayeron invocando a Dios en los umbrales de las iglesias o en el vano de sus puertas en rebaños camino al desierto, en legiones vacilantes; abatidos por la sed, el hambre, el hierro y el fuego.

Nadie elevó su voz en un mundo entonces eufórico. Mientras un pueblo se corrompía en su propia sangre, Europa descubría el jazz, y los lamentos de las trompetas ahogaban el grito de los muertos.

Ellos cayeron púdicamente, en silencio, por millares, por millones, sin que el mundo se alterara tornándose minúsculas flores rojas por un instante, recubiertas por un viento de arena, y después, de olvido.

Ellos cayeron con los ojos plenos de sol, como un ave en vuelo por una bala alcanzada, para morir sin saber dónde, sin dejar rastros, ignorados, olvidados, en su último sueño.

Ellos cayeron, creyendo ingenuamente que sus hijos podrían continuar su infancia; que un día ellos hallarían las tierras de la esperanza, en países hospitalarios y de gente generosa.

Yo soy miembro de ese pueblo que descansa insepulto, que ha elegido morir sin renegar de su fe, que jamás ha bajado la frente ante la injuria, que sobrevive a pesar de todo y no se queja.

Ellos cayeron para entrar en la noche eterna de los tiempos, en el cenit de su valor. La muerte ha golpeado sin preguntarles la edad, ya que ellos eran culpables de ser hijos de ARMENIA.

CHARLES AZNAVOUR
Traducido por Vartán Matiossian.

SARDARABAD

Suplemento Juvenil

CASI UN EDITORIAL

No, no se asuste, ni se asombre, estimado lector. Es cierto. El título de la nota es "Casi un editorial", tal cual lo leyó.

¿Por qué? Porque poco tiene que ver con los temas que se abordan habitualmente en ellos pero tiene relación con su forma.

Prometemos no aburrirlos y explicarles, lo más brevemente posible, de qué se trata.

Somos un grupo de jóvenes que, habiendo recibido instrucción en escuelas de nuestra colectividad, hoy nos ponemos al servicio de toda la comunidad.

¿Por qué? Porque creemos que ha llegado el momento de retribuir, de alguna manera, el sacrificio que Uds. y nuestros padres realizaron para que esos colegas —que alguna vez existieron en la mente de nuestros antepasados—, fueran una realidad y numerosos niños y jóvenes se formaran dentro del contexto argentino-armenio.

Luego de doce o trece años de estudios, un día, sentimos la necesidad de hacer algo por alguien. Lo sorprendente fue descubrir que ese sentimiento era común a muchos de nosotros. Entonces, infundiéndonos ánimo unos a otros, formamos un grupo.

Nuestras primeras reuniones resultaron, quizás, un tanto desordenadas. Pero, pronto surgió la pregunta básica: ¿qué hacer? ¿para quién?

Entonces, acudimos a este Semanario, quizás sólo porque nos parecía simpático, y muy pronto nos dimos cuenta de que habíamos elegido bien. Encontramos en él un cálido grupo de gente que, en seguida nos brindó su apoyo y comprensión (tan difíciles de conseguir algunas veces ¿no?).

¿Qué vamos a hacer? Escribir para Uds. y en especial para los jóvenes, hacia quienes estarán destinados nuestros escritos. Queremos contarles nuestras vivencias, nuestro modo de ver y sentir la vida, mostrarles nuestras inquietudes que, seguramente, serán semejantes a las de otros jóvenes; y, por sobre todas las cosas, queremos entablar un diálogo eficaz con nuestros lectores. Y, decimos diálogo porque eso es lo que pretendemos: que nuestros artículos tengan respuesta y hallen eco en el pensar de todo joven armenio.

Sabemos que nos metemos en "un brete" y que a partir de hoy recibiremos felicitaciones y críticas.

Pero, el desafío no nos asusta; por el contrario, nos alienta, pues consideramos que, si en última instancia, nuestra realización no resulta importante para los demás, lo será para nosotros. Y bien valdrá la pena haberlo intentado.

¿No les parece?

CRONICA DE DIAS INOLVIDABLES

Pisar el suelo armenio fue para nosotros, haber puesto nuestro pie sobre la historia, respirar un aire milenario y moderno a la vez, entrar en un mundo de fusión de culturas...

Medio Oriente, Europa, Armenia milenaria y Armenia actual están presentes allí, acrisoladas en una paleta armoniosa, en un mundo presente y pasado al mismo tiempo.

En Armenia, sentimos que no habla piedra, planta, escultura, museo, ser viviente u hombre que no estuviera completamente consustanciado con nuestra historia.

Y, así regresamos nosotros.

Luego de nuestra estadía, hemos asumido nuestra responsabilidad. Y, si bien la conocíamos antes de emprender el viaje, sin duda debemos reconocer que éste sirvió más que nada para dejar en nosotros, siempre viva la llama del ser armenio.

Es decir que pese a las dificultades, aún solo por este

Algunos de los integrantes del grupo de jóvenes Armenig con miembros responsables del Semanario "SARDARABAD"

Frente al monumento de Zizernagapert

motivo, valla la pena hacer el esfuerzo de llegar hasta allí.

Hoy les queremos contar nuestra historia, nuestro modo de ver la realidad armenia y lo hacemos con sincera emoción. Quizás no aportemos nada nuevo a lo ya dicho, o quizás tenga el lector una visión distinta, la de un joven de dieciocho años a quien se le da una oportunidad difícil de reiterar.

RECORRIDA POR EREVAN

Con gran emoción y ansiedad por conocer la tierra de nuestros antepasados, de la que tanto nos habían hablado, arribamos al aeropuerto "Zvartnotz", primera muestra de la arquitectura armenia, de la que éramos testigos. A unos metros de allí, aún en construcción en aquel momento, se encuentra el nuevo aeropuerto de instalaciones sumamente modernas y con todos los adelantos de sus similares de Europa.

Ya en tierra armenia, fuimos recibidos por varios representantes del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora, presidido por el Sr. Marutian.

En nuestro trayecto hacia el hotel, fuimos descubriendo la forma de vida de nuestro pueblo, mientras emocionados y aún inconscientes del lugar en donde estábamos, entonábamos canciones, que brotadas de nuestro corazón, transmitían por sí solas todo nuestro amor a la Patria.

A medida que nos acercábamos al hotel "Armenia", donde nos alojaríamos, vimos que modernos edificios se entremezclaban con el antiguo y tradicional estilo armenio.

Y, a través de las ventanas del micro, apreciábamos rostros que nos hacían sentir como en familia.

El hotel, que funciona en un edificio inmenso, es capaz de

(Cont. pág. sig.)

FOTO M. KFSKISKIAN

CRONICA DE DIAS

albergar a varios miles de personas. En él hay un comedor que ofrece los más variados platos de nuestra cocina; una confitería de estilo moderno y un bar donde se reúne la mayoría de los estudiantes y visitantes de todas partes del mundo, hecho que facilita entablar amistad con jóvenes de nuestra misma sangre.

En algunos barrios, hemos visto magníficas esculturas, en memoria de nuestros héroes, tales como la estatua ecuestre de Sasuntzi Tavit, la moderna obra que representa a Kach Vartán, el solemne monumento de Zizernagapert, hecho en memoria de nuestros mártires, donde un clima de dolor y congoja nos atrapó. Todos conocíamos Zizernagapert; todos lo habíamos visto en libros, habíamos leído acerca del monumento en diarios y revistas, pero nunca pensamos que sentiríamos tamaña sensación: emoción y bienestar al mismo tiempo. Emoción, por poder honrar a nuestros mártires en su tierra, en el suelo por el cual perecieron y bienestar por saber que habíamos cumplido con nuestro deber de armenios. Allí rezamos por la memoria de nuestros abuelos y, una vez más, nos hicimos el interno juramento de enaltecer y mejorar cada día más nuestra raza.

En el transcurso de otras excursiones, conocimos el estadio olímpico "Hrasdán", de una capacidad de 75.000 personas. Cerca de allí, se encuentra el imponente y maravilloso monumento a la Patria, representado por una mujer con una espada en sus brazos, que contempla y cuida, cual una madre, a toda nuestra tierra. A pocos metros y formando parte del mismo conjunto escultórico, está la llama imperecedera que arde por los caídos en la Segunda Guerra Mundial.

En la base de la estatua, también hay una biblioteca, en donde se pueden obtener todos los datos de la participación armenia en dicha guerra. Alrededor de este monumento y a manera de museo al aire libre, hay varias armas, tanques y aviones usados por los batallones armenios.

VISITA A SAN ETCHMIADZIN

La mañana del martes 6 despertamos con una expectativa diferente. Ese día íbamos a realizar la que sería una inolvidable visita a la Iglesia más importante de la comunidad armenia en el mundo: la sede del Catolicós de todos los armenios: San Etchmiadzin.

Durante el viaje, estuvimos todos preguntándonos y tratando de adivinar la magnitud del acontecimiento que viviríamos. Al arribar a San Etchmiadzin, luego de atravesar uno de los barrios de mayor categoría de Ereván, ya en el ambiente y en la actitud de las personas, se advertía la importancia del acto de la Santa Misa, oficiada por S.S. Vazken I.

Su Santidad Vazkén I rodeado de feligreses

A duras penas y entre una multitud inigualada, conseguimos entrar a la Iglesia, en el mismo momento en que, con toda majestuosidad y grandeza y al mismo tiempo con sencillez, ingresaba a Etchmiadzin, nuestro Catolicós con toda su comitiva.

Nos ubicaron en un lugar preferencial, a un costado del altar mayor y en frente del coro, cuya solista es la famosa soprano Luciné Zakarian. En un ambiente de regocijo religioso y de acercamiento a Dios, escuchamos emocionados la Misa de Navidad, luego de la cual recibimos la comunión de manos de S.S.

A la salida, durante su marcha de vuelta al Veharán (Palacio Catolicosal) S.S. Vazken I se detuvo a invitarnos a una recepción que, seguidamente, se ofreció con la participación de destacados personajes de la vida socio-cultural armenia, entre ellos, Silva Gabudiguan.

Al día siguiente, luego de haber tenido la afortunada gracia de tomar la comunión de manos de S.S., despertamos renovados.

Motivados por la entrevista que estábamos a punto de mantener con S.S., nos trasladamos a Etchmiadzin. Momentos antes del encuentro, visitamos el antiguo Veharán (residencia anterior de nuestros Patriarcas) y su Museo, en donde quedamos impactados por la

Alumnos de la promoción 1981 del Instituto Marie Manogian

de Armenia.

Destacó, además, el esfuerzo que habían realizado nuestros padres y el apoyo recibido por Parecordzagán, institución que más trabaja y colabora en la Diáspora, aportando elementos que hacen a nuestra cultura.

Dos de nuestros compañeros entregaron obsequios a S.S., que fueron retribuidos por él, con un gran mural de la obra "Vartanantz", que hoy adorna las paredes del Instituto "Marie Manogian".

VISITA AL LAGO SEVAN

Un camino cubierto de nieve y un fuerte viento nos llevaron al lago Seván. A pesar de que las inclemencias climáticas hacían imposible la visita a los templos de la cima, descendimos del micro con entusiasmo para admirar el lago, que con sus orillas bañadas de nieve, nos traía un espectáculo singular.

Luego de sacar infinitas fotos, almorzamos en el restaurant "Ajamar" que se encuentra en la costa del lago. Allí cantamos canciones armenias, (como hacíamos generalmente en cada lugar que llegábamos),

hecho que provocó el entusiasmo de un grupo de quienes nos invitaron a brindar obsequiándonos del mejor vino de la re-

NOR HADJIN

El pueblo armenio hospitalidad a toda una vez más, huésped de nuestro pueblo, tuvo la oportunidad de conocer la ciudad de Nor Hadjin de unos veinte minutos desde Ereván. Llegamos a esa ciudad, que se encuentra cubierta de nieve.

Estábamos en un lugar de Armenia en donde contrábamos nieve, alegría, porque era un lugar de Armenia en donde contrábamos nieve, cantidad.

Al descender del micro comenzamos a disfrutar aquella nieve tan blanca mientras la gente y nosotros, nos mirábamos y nos reíamos.

Otra vez el pueblo armenio honra a sus caídos en una ocasión con un monumento a manera de museo cuyo interior se halla un museo donde se hallan armas, mapas y otros

LIGÀ DE JOVENES DE U.G.A.B.

Cocktail Danzante

Champagne

PANAMERICANA y UGARTE
OLIVOS

Viernes 30 de Abril
22 Horas

 Rose Marie
 ANTICUARIOS DE JOYERIA
 J. MINASSIAN E HIJOS
 Tucumán 887
 BUENOS AIRES
 Tel. 392-8888

poetas. Y, el Sr. Marshlian hizo referencia a la gigantesca obra que realiza la Unión General Armenia de Beneficencia, en pro de la humanidad esparcida por el mundo.

EL MADENATARAN

Desde nuestra llegada teníamos una gran ansiedad: conocer el Madenatarán.

Una vez allí, nos dimos cuenta de que esa inquietud no era injustificada.

El monumento a Mesrob Mashdotz, frente al Madenatarán parecía querer transmitirnos toda su docta sabiduría...

Recorrimos las salas en donde nos pusimos en contacto con antiquísimos manuscritos de un valor incalculable, referidos a ciencias, religión, filosofía, historia, arte y geografía.

EL JARDIN DE INFANTES

Hubo una visita que nos impactó sobremanera: un modernísimo Jardín de Infantes.

Cada una de las salas, con sus nuevos sistemas de enseñanza nos trajo añoranza de los viejos días de nuestra escuela primaria.

Las salas de música están dotadas de equipos electrónicos, para que los niños aprendan las notas del pentagrama, jugando y en otras aulas, se enseña el alfabeto armenio con moderna tecnología.

Los chicos enternecieron el momento con poesías, canciones y danzas alusivas al Año Nuevo, para dejar en nosotros el dulce sabor de la inocencia.

SARDARABAD

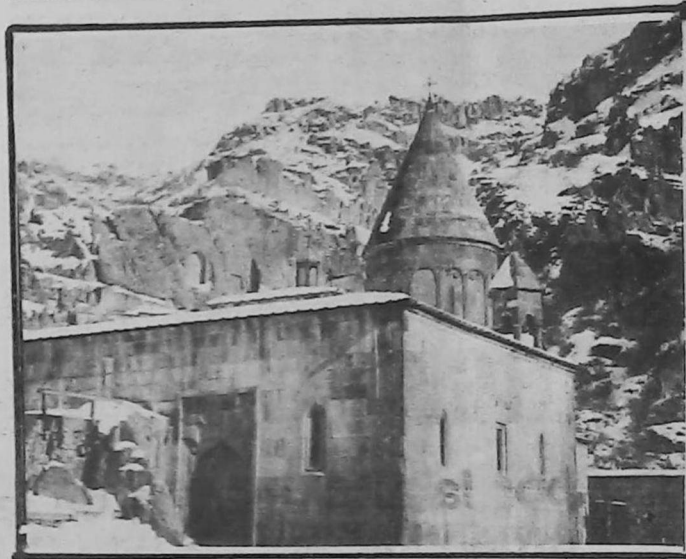
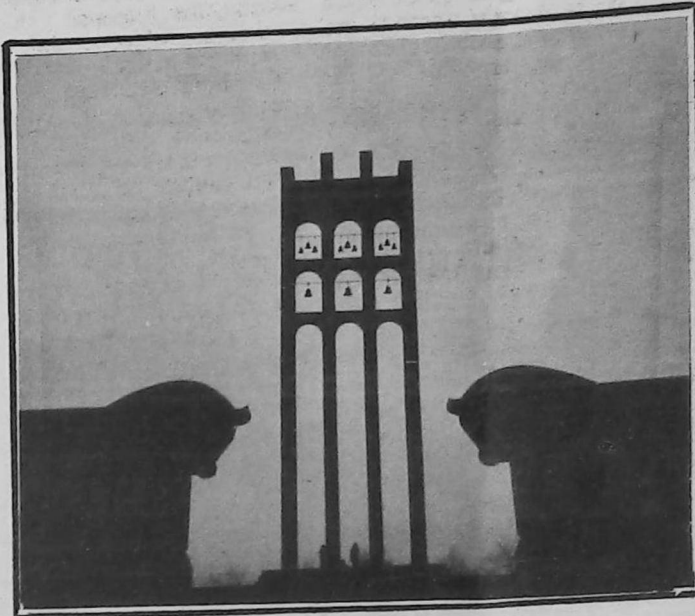
Luego de nuestra visita al sepulcro de Mesrob Mashdotz, nos trasladamos con visible emoción a lo que se transformaría en una de las más emocionantes excursiones de nuestra estadía en la Madre Patria.

Ya desde lejos, un clima a patria envolvía la construcción de piedra anaranjada, característica de Armenia.

De pronto, el campanario pareció estallar en mil sonidos que nos transportaron a una época lejana: a la gloriosa hazaña del pueblo armenio, la que permitió que conservase por siempre su fe...

Allí pensamos mucho en lo que significaba ser portadores de la sangre aguerrida de nuestros antepasados, ser el eslabón de unión entre las pasadas generaciones de armenios con las presentes que viven diseminadas en la Diáspora.

No será fácil, lo sabemos, pero tenemos un compromiso de honor que cumplir, y estamos dispuestos a realizarlo por nosotros y por los futuros hijos de armenios; para demostrarle al mundo que la sangre de nuestros ancestros no ha sido derramada en vano.

ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Rama Juvenil ARMENIG

Comisión Directiva:

Presidente: Jorge Kazazian
 Vice-Presidente: Carlos Shahinian
 Secretaria: Anna Kajvedjian
 Prosecretario: Pablo Barsamian
 Tesorero: Fabian Sislian
 Vocales: Fabiana Kapelian
 Adriana Karababikian

CORTEMPORA

ALFOMBRAS ATLANTIDA
 CORTINAS - PAPELES
 Importados - Nacionales

Central: Suipacha 625 - Tel. 393-9412/392-1463/3426

Suc. Córdoba: Córdoba 4475 Tel. 773-2794
 BUENOS AIRES

CONCURSO FOTOGRAFICO ORGANIZA "ARMENIG"

Tema: *Vendedores ambulantes y puestos de venta.*

BASES:

Art. 1º: Podrán participar todos los jóvenes de la actividad de 15 A 25 años de edad, armenios o hijos de armenios que residan en la República Argentina.

Art. 2º: No se cobrarán derechos de inscripción.

Art. 3º: El tema tendrá que reflejar todo lo que se refleje en vendedores ambulantes y puestos de ventas.

Art. 4º: Se establece una sola categoría: MONOCROMA (Blanco y negro).

Art. 5º: No se aceptarán las que reflejen la imagen de retrato puro y sí serán aceptadas las que sean retrato ambientado.

Art. 6º: Se establece un solo tamaño para la presentación de las obras 18 x 24 cms. en forma horizontal o vertical y deberán que ser pegadas sobre cartón blanco de 24 x 30 CM. EN FORMA INDISTINTA.

Art. 7º: Cada autor podrá presentar un máximo de tres obras, y para su identificación, detrás de la misma, pondrá un pseudónimo y en sobre a parte figurará el mismo pseudónimo y dentro, escrito en letras de imprenta: nombre, apellido, dirección número de teléfono, (si lo tuviera) documento de identidad y fecha de nacimiento.

Art. 8º: Las obras podrán ser entregadas o enviadas en sobres o paquetes cerrados a la sede de la Asociación Cultural Tekeyan, Rama Juvenil; a la siguiente dirección, Cnel. Niceto Vega 4779 CP: 1414 Capital Federal.

Art. 9º: Al frente de cada obra no podrá haber inscripción alguna que la identifique y sí podrán llevar título si el autor lo desea.

Art. 10º Ultimo día de recepción de las obras: 31 de mayo hasta las 21.

Art. 11º: Las obras serán juzgadas por tres reconocidos fotógrafos.

Art. 12º: Reunión de jurado y juzgamiento: Sábado 5 de junio a las 20.

Art. 13º: Inauguración del salón, entrega de premios y agasajo a los participantes: 12 de junio a las 17.

En la Asociación Cultural Tekeyan: Cnel. Niceto Vega 4779, Cap. Fed.

Art. 14º: Devolución de las obras: las obras podrán ser retiradas a partir del 21 al 25 de junio de 1982 de lunes a viernes de 16 a 20 en la sede de la Asociación Cultural Tekeyan. Los envíos del interior serán remitidos a partir de la misma fecha.

Art. 15º: La Asociación Cultural Tekeyan podrá reproducir las obras presentadas sin retribución alguna, haciéndose constar en todos los casos el nombre del autor.

Art. 16º: La sola presentación de las obras a este concurso implica el conocimiento y aceptación del presente reglamento por parte de los participantes.

Art. 17º: La entidad organizadora pondrá el máximo cuidado en la conservación de las obras pero no será responsable por pérdidas o daños sufridos durante el traslado y/o exhibición de las mismas.

Art. 18º: Esta asociación se reserva el derecho de resolver en forma inapelable cualquier situación no prevista en el reglamento.

Art. 19º: Premios a otorgar: 1º, 2º, 3º, premios Consoladores acorde al orden de los premios y 5 menciones consistentes en medallas.

EQUIPAJE 3

de JACQUES EMIRIAN
Equipaje que distingue...

VALIJAS-BOLSOS-MALETAS
 PORTAFOLIOS-CARTERAS

Cerrito 274 Cap. Tel. 35-1970
 a una cuadra del Obelisco

EL GRAN HOLOCAUSTO

24 DE ABRIL DE 1915

Todos los corazones y las mentes de los armenios y sus descendientes evocan hoy al unísono en todo el mundo, con unción, el recuerdo sacrosanto de sus millares de seres queridos que fueron inmolados en el Genocidio que tuvo comienzo el 24 de abril de 1915, organizado con premeditación por el gobierno turco para aniquilar despiadadamente a la pacífica población de Armenia Occidental.

El recuerdo de todas las madres y los niños armenios que sucumbieron de hambre y de sed en los caminos calcinantes del desierto de Mesopotamia, donde fueron deportados y masacrados...

De nuestras adolescentes hermanas que entregaron su virginidad a las aguas torrenciosas del río patrio Éufrates, para mantener immaculados el honor y la dignidad de la mujer armenia...

De todos nuestros intelectuales, revolucionarios, eclesiásticos, quienes fueron torturados con suplicios inauditos y llevados al cadalso o crucificados...

De todos nuestros visionarios luchadores políticos, cuyas vidas lozanas se marchitaron en las lúgubres cárceles turcas o bajo la metralla infame de los sanguinarios soldados...

De todos nuestros héroes anónimos, quienes con el apotema de Avarair "La muerte evidente es inmortalidad"... hicieron frente con sus pechos al cruel enemigo, y hasta con la última gota de sus sangres, inscribieron las heroicas epopeyas de Van, Shabin - Karashisar, Musa-Dagh y Hetesia...

De todos los intrépidos legionarios armenios, que dejando sus vidas cómodas en el extranjero, vinieron a enrolarse en los ejércitos libertadores de los Aliados, para vengar a sus seres queridos y que cayeron heroicamente en el campo de batalla conduciéndolos triunfalmente a la victoria....

El monumento de Zizernagapert visto en sus 360°.

Hoy después de 67 años de esa horrible hecatombe, aún se nos hace difícil hablar de ella. La sangre bulle en nuestras venas; se abren las viejas heridas que comienzan a atormentarnos amarga y dolorosamente. En forma horrorosa, se había planeado y se ejecutó horriblemente el primer genocidio de la historia, ese crimen alevoso de la humanidad, donde el yatagán turco causó más de un millón y medio de víctimas.

Después de devastar y despoblar La Armenia occidental, las hordas turcas invadieron la Armenia Oriental para imponer el mismo destino al puñado de armenios que quedaba allí. Había llegado ahora el momento más trágico del pueblo armenio. Las huestes turcas, después de destruir la armenia occidental, habían venido con sus yataganes a borrar del mapa también la armenia oriental, para acabar allí el genocidio comenzado el 24 de abril de 1915.

Pero las campanas de San Etchmiadzín repicaron con ímpetu en las llanuras de Ararat. Campanas de ira, de angustia, de fe, y los sobrevivientes del pueblo armenio, con esfuerzo sobrehumano, se pusieron de pie, y con las heroicas batallas épicas de Bash-Abarán, Gharakillise y de SARDARABAD pusieron de rodillas al enemigo secular, y la nación Armenia conquistó su independencia. El pueblo armenio resistió tenazmente y pudo sobrevivir, porque no solamente quiso vivir, sino también supo luchar para vivir. Se abrió una nueva página luminosa en la historia armenia: esa página se llama Renacimiento.

La armenia que durante siglos había perdido su libertad, tuvo su propio gobierno. Hoy vive su renacimiento, el genio creador de cultura y tecnología del pueblo nacional en la parte de armenia oriental. Pero, un silencio de piedra ha envuelto a la Armenia occidental, un silencio extraño; las ciudades y los campos están en ruinas, los caminos

solitarios y desiertos, de las casas abandonadas no se oye más el grito de los niños y no se eleva el humo de las chimeneas; se ha callado el canto del labrador en las campiñas y ni se oye doblar las campanas de las iglesias invitando a la oración al creyente pueblo armenio.

Shiraz, el poeta de todos los armenios, por boca del río Arax proclama:

-Yo soy la madre Arax; una de mis orillas

es esmeralda, la otra, desierta. tengo luz en un ojo, en el otro, tinieblas.

Uno de mis ojos es Arakadz, el otro, Masis;

Uno está de fiesta, el otro, invierno.

Un ojo brillante, el otro, apagado.

Mis dos ojos forman el mundo armenio....

Todavía están cubiertos de sangre los campos y las ciudades de Armenia occidental y de Cilicia. Permanecen sin cultivar y

pisoteados por las botas implas de nuestro enemigo secular, las praderas y los santuarios irrigados por la sangre de nuestras inocentes víctimas. Sus cuerpos sin sepultura y sus almas acongojadas, en nuestras altas montañas y profundos valles, esperan con ansiedad y desesperación para que vuelvan sus hijos y liberen a la amada tierra de la patria santificada una vez más con sus sangres y sus despojos.

El pueblo armenio disperso por todo el mundo vive un nuevo giro de acontecimientos que comenzó con la conmemoración del cincuentenario del genocidio.

Hoy presenciamos con gran satisfacción que los hijos y los nietos de nuestros queridos inmolados, se han puesto de pie como una sola

voluntad y de común acuerdo toman en sus manos sus derechos pisoteados y protestan, reclaman para que se haga justicia; porque nuestros derechos son

justos e inalienables, y nuestras reivindicaciones impostergables. estamos seguros de que nuestra nueva generación, tanto en la Madre Patria y en la Diáspora, hará realidad el legado de sus padres, reuniendo a todos sus conacionales diseminados por todo el mundo alrededor de las faldas oriental y occidental del Ararat, formará un arco de triunfo con las montañas de Arakadz y Ararat, y entrelazando las aguas del Lago Sevan con las aguas del Mar de Van, juntará a toda la armenidad que con su mente creadora y su brazo vigoroso llevará su participación al bienestar de la humanidad y a la civilización mundial con pueblo y nación.

Y en aquel entonces, podemos decir a nuestros queridos inmolados: —Eterno descanso a vuestras apenadas almas torturadas.

JORGE SARAFIAN

1915 - 24 de ABRIL - 1982

ACTO PATRIOTICO ARGENTINO - ARMENIO

- por la reafirmación de la soberanía argentina en las ISLAS MALVINAS, GEORGIAS y SANDWICH del SUR
- por la restitución de los territorios armenios usurpados por turquía

VIERNES 23 de ABRIL - 22 hs.
CENTRO ARMENIO • Acevedo 1353

Organizan todas las organizaciones Juveniles y Estudiantiles Armenias

Auspicia la Comisión Central pro Conmemoraciones Armenias

Buenos Aires, Abril 1982

ENTRADA LIBRE

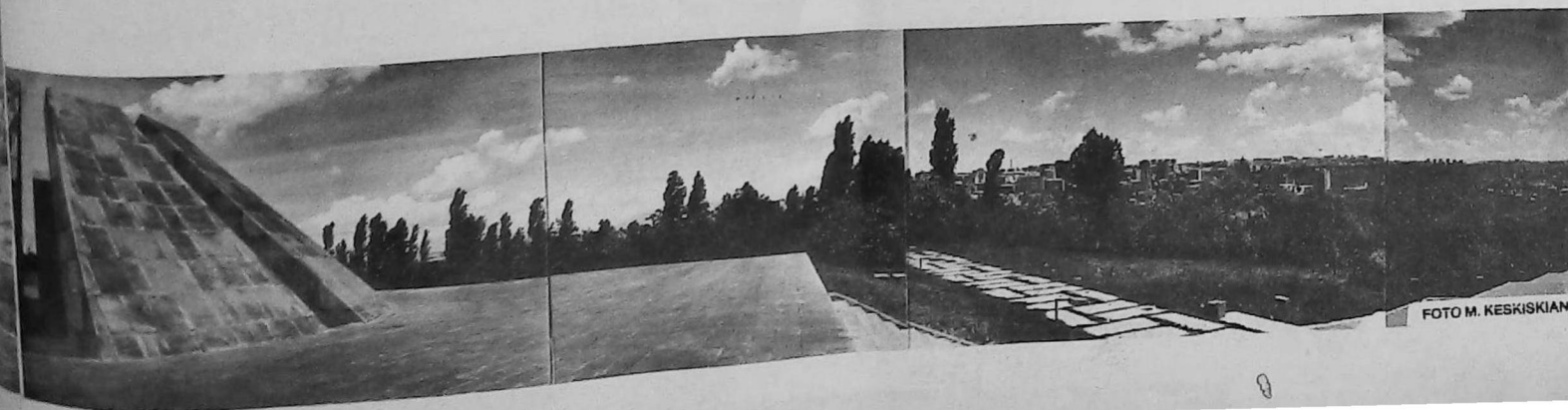

FOTO M. KESKISKIAN

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ

Չենք գիտեր թե ինչ չափով հարազատությունը կը պահե «Ոգեկոչում» բառը ուրիշ լեզուներու մէջ եւ ուրիշ ժողովուրդներու մօտ, որոնք չեն ճաշակած կենսաքին մեծագոյն լեղին, մեծագոյն եւ անճախընթաց նախնիքն ու հալածանքը զոր ճաշակեց հայ ժողովուրդը, տալով իր արդէն փոքր քանակին կէսը, ասկէ 67 տարի առաջ:

24 Ապրիլի օր կ'ոգեկոչենք մեր մէկ ու կէս միլիոն նահատակները ու կ'աղօթենք անոնց համար, որոնք ժողովուրդի մը արմատը կը կազմէին: Կենսունակ եւ իրենց առօրեայ աշխատանքին նուիրուած տղամարդիկ, կիներ ու մանուկներ եղան անոնք մեծ մասամբ: Անոնց սպաննությունը եղաւ անմարդկային ու գազանային կոչուող բոլոր միջոցներով, զորս կարելի չէ երեսակալել:

24 Ապրիլի ահաւոր աղէտը, մարդկային պատմութեան մէջ անչնջելի արատ մըն է: Անչնջելի անոր համար որ, դեռ հաշի չէ պահանջուած ոճրին հեղինակէն ու տակաւին բռնագրաւուած կը մնան հայ ժողովուրդին դարատը օրրան եղած մայր հողերը, որոնք հատուցման անբռնաբարելի եւ անվիճելի մասը կը կազմեն, նահատակաց հաշուին:

Տարագրութեան եւ սպաննի օրերուն, չգտնուեցաւ ոչ մը որ արգիլէր այս մեծ աղէտը: Զգտնուեցաւ ազգ մը, որ գոնէ պախարակէր զայն հրապարակաւ: Աշխարհ, Ա. Աշխարհամարտին թոհուրոհին մէջ զբաղած էր զիրար խողխողելով:

Մնացինք մինակ եւ անտէր:

Բայց, նախախնամությունը չուզեց որ անդունդին եզրը հասած, անցեալի եւ մշակույթի տէր ժողովուրդ մը լուծարքի ենթարկուէր ու սրբուէր աշխարհի վրայէն: Ան, նախասահմանուած էր մոխիրներէն չարկելու, վերակազմուելու եւ վերատիրանալու ոչ միայն իր ապրելու իրաւունքին, իբրեւ ընդունակ ժողովուրդ, այլ որպէս պետութիւն բրգանալու, հայ ազգի խորհրդանիշ՝ Արարատի դիմաց, Արարատի վեհութեամբ եւ անոր հովանիին ներքեւ:

Այս երջանիկ պայմաններուն մէջ, մեր նահատակներուն ոգեկոչումը կույունքի համազօր է այսօր: Այսօր տօն է միեւնոյն ատեն հայոց համար, սկսելով հայրենիքէն մինչեւ աշխարհի չորս ծագերը ցրուած բեկորներուն համար, որոնք ալ բեկորներ չեն, այլ աղաղակող հարիւր հազարատը բերաններ, հարիւր հազարատը ծառանգորդները՝ նահատակ պահանջատէրերուն: և:

67 տարիէ ի վեր սպասումի մէջ է հայ ժողովուրդը եւ դեռ կըսպասէ արդար դատաստանի մը, որուն բեռը իրենց ուներուն վրայ զգալու են Արեւմտեան պետութիւնները, որոնք եղբայրութիւն, ազատութիւն եւ հասարակութիւն լուծուցներով իրենց փոքր դաշնակիցը ընդունել էին զինքը:

Գրծեցին: Ու, կամուրջին տակէն դեռ շատ ջուրեր անցան, մինչեւ այն օրը, ուր բարեկամ ձեռք մը, մեզ խորխորատէն դուրս բաշտեց:

Հիւանդ, սովահար եւ անտուն հայ ժողովուրդը, որ երբեմնի կորսուածն էր, այսօր գիտութեան, արուեստի եւ շինարարութեան բնագաւառներուն մէջ պատուաբեր դիրք մը կը գրաւէ թէ՛ իր Հայրենիքին եւ թէ՛ իրեն հայրենիք ընդունած մարդասէր ու գորովագութ բազմաթիւ երկիրներու մէջ, տալով ապացոյցը իր օժտուածութեան քաղաքակրթութեան գեղնիքին հասած ժողովուրդներու մեծ ընտանիքին մէջ, անոնց հասարակ ընդունակութիւններով:

Եթէ ատեն ատեն կ'ափսոսանք սփիւռքահայութեան լեզուի նահանջը, հայեցի դիմագծութեան նորացումը, ուրախալի է նշել որ երիտասարդութեան մօտ կայ ու կը մնայ ան հրաժեշտ ազգային ոգեղինությունը, իրաւագրկուած ժողովուրդի մը զաւակը ըլլալու գիտակցութիւնը, որոնք ժամանակի ընթացքին պիտի պտղաբերին ու պիտի մնան յարիւնդակալ պահանջատէր, մինչեւ գործադրուի իրաւ ու պատուար արդարութիւն մը:

Հանգիստ, անգերեզման մէկ ու կէս միլիոն հայու ջարդուած ոսկորներուն:

ՀԱՅԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՀՄԳՆ ԴԱՎԹԵԱ՝

Հայաստան աշխարհ, Դու՛ խոնարհ աղօթք, Բայց նաեւ՝ արծուի ահեղ կոնչիւն, Դու՛ վանքի գանգակ ու ռազմի դու փող, Դու՛ վիհի անկում, գագաթի ներքող, Դու՛ ներման թաւիշ, վրէժի եղջիր, Դու՛ խաղաղ կրակ, մոլեգնած դու ջուր, Դու՛ սիրոյ ծաղիկ ու վայրի տատակ, Դու՛ լեղի որով, կաթնահամ դու հասկ, Նարեկայ վանքի քարէ հրքիւռով Առ Աստուած միտաղ դու Նարեկացի եւ Աստուծոյ կողը գանգատով խռուող Ահեղ ցասումը փրկիեան կայծի...

Եւ դու՛ տառապանք, Որ ծանր է որպէս կոսանք՝ սալին... Բայց այդ խոնկուած անդաշնութեան մէջ Դու ինչպէ՞ս գտար Դաշնութեան խորհուրդին՝ այդ գարմանալին խաչքարի վրայ Ասես թէ ինքը հրաշքն է թառել, Որ թեթեւ շնչից պիտի վերանայ:

Եւ քո կամուրջի Սլաք կամարը այնպէս է սուրուն, Ասես հրեղէն հովատակ է նա:

Հայաստան աշխարհ, Իմ կաւ, իմ արիւն, Իմ հիւն տառապանք ու իմ պարտաւոր, Իմ լուսէ խոյանք, իմ հպարտ, Իմ բախուց գանգատ ու իմ գեղարուեստ, Իմ քախտ, իմ հաւատ ու իմ գոյություն...

Հայաստան աշխարհ, Դու խաչելութեան, ցաւի, քաղցի, Եւ հրաշալի ու մեծ յարութեան Անվերջանալի արարողութիւն...

Հայաստան աշխարհ, Այդ ինչպէ՞ս արիւր, որ քարէ շէնք Ու ոգիանայ ու դառնայ Անի...

Հայաստան աշխարհ, Այդ հեղեղի դէմ քիրտ ու ետքուտք Դու՛ փլչող գմբէթ ու ծալուող կարկանդակ Դու՛ թոնիչքի մէջ տապալուող կարկանդակ Լպիրը աչքի դէմ՝ դու մերկ Տիրութեան քարէ հառաչանք, քարէ արտասուք Եւ գեղեցկութեան ծնկածալ գաւառ...

Եւ քո տապալուող գեղեցկութեան դարեր ու դարեր տապալուելով իմ Ամէն սասանուող ու ծալուող ծալուող Սասանուել եմ ես ու ծալուելով Մոխիր եմ ծամել ու ծամել փոշի Այդ փոշու միջից նորից թեւելով Իւ քո ցաւի պէս յարատեւելով...

(Յատուած)

Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԼԻԿԱՆԵՐՈՒ 12րդ ՈՂԻՄՊԻԱԿԱՆԻՆ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Հարաւ. Ամերիկայի երիտասարդաց Լիկաներու Նախագահ Պր. Ռուբեն Քեչիշեանի առաջնորդութեամբ 9 էն 12 Ապրիլի օրերուն, Պ. Այրէսի մէջ տեղի ունեցաւ Հ.Բ.Ը. Միութեան Հարաւ. Ամերիկեան Լիկաներու միջեւ տեղի ունեցաւ 12րդ. ուղիմպիական հանդիպումներու

պատրաստութեան ժողով, ուր առնուեցան անհրաժեշտ որոշումները: Այս առթիւ, ներկայ գտնուեցան Պրագիլէն՝ Սան Փապալոյի, Ուրուկուայէն՝ Մոնթեվիտոյի, իսկ Արխենթրոնայէն՝ Գորտոպայի եւ Պուէնոս Այրէսի մասնաճիւղերու ներկայացուցիչները:

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՕՐ. ՖԵԼԻՍԱ ԳՈՒՅՈՒՄՃԵԱՆԻ

«ՓՈՔՐԻԿ ԱՂՋԻԿԸ ԵՒ ԹԻԹԵՆԻԿԻԿԸ»

հայ եւ տեղական շրջանակի մէջ քաջածանօթ գրագիտունի Օր. Ֆելիսա Գոյումեան վերջերս հրատարակեց մանուկներու յատուկ «Փոքրիկ աղջիկը եւ թիթեռնիկը» գիրքը, որուն յառաջաբանը ստորագրած է ակադեմիկ Մարիա Օրթէնսիա Լաքսոն: Միայն վերջին խօսքերը որ ան ըսած է յառաջաբանին մէջ, բառական եւ տալու գիրքին բովանդակութեան ոգին, որ փոքրիկ աղջկան մը եւ թիթեռնիկի մը ճամբորդութեան պատմութիւնն է: «Ամէն մէկ հատուած» կ'ըսէ ան «հոգեկան ապրումի մը

կը կորնի, եւ ճամբորդութիւնը իր ամբողջութեանը մէջ ունի հոգեկան հասունութիւն ընձեռած ըլլալու եւ նիւթելէն վեր արժեքներու հասած ըլլալու յատկութիւն»:

Օր. Ֆելիսա Գոյումեան ճանօթ թատերագիր է եւ իր ըստեղծագործութիւնները ներկայացուած են Արխենթրոնայի մէջ եւ այսօր: Անոնցմէ «Չիմական Թէյաւրահը» «Ժողով երկու հոգիի միջեւ» եւ «Հանդերձակալը» թատերախաղերը մեծ յաջողութիւն գտած են:

ԱՅՆԹԱՊ ՈԳԵԿՈՉԵՑ ԻՐ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ 62 րդ ՏԱՐԵԴԱՏՉԸ

18 Ապրիլի կիրակի օր Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցու մէջ, տեղի ունեցաւ հոգեհանգիստ եւ ապա մատաղօրհնութիւն Այնթապի Հայրենակցական Միութեան մէջ, Այնթապի հերոսամարտի 62րդ տարելործի առիթով:

Յաարտ Ս. Պատարագի արարողութեան ծաղկեպսակ գեղեղնեցաւ Նահատակաց Յուշարձանին առջեւ, որուն հետեւեցան զարդոյիս Այնթապի համաքաղաքացիներու ստուար բազմութիւն մը, ինչպէս նաեւ ներկայ հաստատեցաւ հասարակութիւնը:

ԱՐՄԵՆԻԿԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՔԱՆԱԿԱՆ

Մեզ չափահասներուն նորախալի երեւոյթ է Մարտի 1-ին ծննդեան օրը: Այս առթիւ, ներկայ գտնուեցան Պրագիլէն՝ Սան Փապալոյի, Ուրուկուայէն՝ Մոնթեվիտոյի, իսկ Արխենթրոնայէն՝ Գորտոպայի եւ Պուէնոս Այրէսի մասնաճիւղերու ներկայացուցիչները:

Ան, պարբերաբար պիտի գայ Մարտի 1-ին ծննդեան օրը ու մասնակցութիւն կ'ընէ իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ:

Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ:

Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ: Այս թիով արդէն իրենց բացառիկ մը իրենց տապալուող կարկանդակներուն մէջ:

ԿՈՉ ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍԻ ԵՒ ՇՐՋԱԿԱՅՔԻ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

տարիներ առաջ մեր ժողովուրդին դէմ ծրագրուած բնաջնջումի թրջական ոճիրը կը շարունակուի տակաւին Հայուժեան բեկորներուն վրայ եւ աշխարհի բոլոր կողմերը ցրուած Հայ զանգուածներու վրայ:

67 տարի առաջ, թուրք պետութիւնը պետականօրէն ծրագրեց եւ զինուորականօրէն կազմակերպեց ու գործադրեց Հայ ժողովուրդը բնաջնջելու եւ Հայաստանը քարտէսէն սրբելու իր դիւային ծրագիրը, բարբարոս միջոցներով գործի դնելով Հայկական ցեղասպանութիւնը. որ աննախընթաց ոճիր մըն էր Հայուժեան եւ թովանդակ մարդկութեան դէմ:

Թուրքը սակայն չկրցաւ յաջողիլ իր նպատակին մէջ:

Չկրցաւ ի սպառ բնաջնջել Հայուժիւնը, որ այսօր թէեւ եկած աշխարհի բոլոր անկիւնները, այսուհանդերձ կ'ապրի Հպարտ ժողովուրդի մը բոլոր արժանիքներով, չկրցաւ քարտէսէն սրբել Հայաստանը, որ այսօր կը ծաղկի շնորհիւ Հայ ստեղծագործ տաղանդին եւ ոյժին:

Թուրքը սակայն տակաւին բռնագրաւուած կը պահէ մեր հողերը, եւ անպատիժ կը մնայ ցեղասպանական իր դիւային արարքին համար, եւ տակաւին աշխարհ լուռ կը մնայ Հայուժեան արդար պահանջատիրութեան եւ բողոքին առջեւ:

Մեր պարտքն է ուրեմն ծառանալ Յեղասպանին ու Յեղասպանութեան դէմ, աննահանջ վճռակամութեամբ եւ ազգային խոր գիտակից ցովեամբ:

Ծառանալ շարունակուող անարդարութեան դէմ:

Ծառանալ՝ ամբողջ ոյժով ու վերանորոգուող թափով, աշխարհի ամէն կողմ եւ մեր ժողովուրդի բոլոր խաւերով,

Ծառանալ՝ մեր հրաշալի յարուժեան հետ, վերահաստատելու համար մեր հաւաքական կամքը, վերահաստատելու մեր ազգային, հողային, քաղաքական եւ պատմական բոլոր իրաւունքները,

Ծառանալ, արար աշխարհին ցոյց տալու համար, որ կարելի է ազգերը տեւաբար գրկել

իրենց սեփական հողերէն, կարելի է շարունակաբար արդարութիւնը հպատակեցնել սուրի ծայրին, կարելի է յաւերժօրէն լռեցնել ժողովուրդը մը ու դարաւոր մշակոյթ եւ քաղաքակրթութիւն ունեցող ազգ մը դատապարտել դանդաղ մահուան...
Ոչ մէկ զիջում այս պայքարին մէջ:
Հայութիւնը ոտքի պիտի կանգնի Ապրիլեան եղեռնի տարեդարձին:

Պիտի գան արհեստաւորն ու առեւտրականը, կրօնականը եւ ուսուցիչը, պիտի գան պեւտրներն ու երիտասարդները, դպրոցականները, համալսարանականն ու մտաւորականը, պիտի գան նոյնիսկ մանուկները, ու մենք պիտի կատարենք բողոքի մեր քայլարշաւը՝ յանուն արդարութեան, յանուն թափուած արիւնին ու բռնագրաւուած հողերուն, որոնք պէտք է վերադարձուին մեր ժողովուրդին ու Հայրենիքին:
Մեր զոհերը հարիւր չեն, հազար չեն, միլիոն են...
Մեր հողային ու նիւթական կորուստները մէկ տուն չեն, մէկ եկեղեցի չեն, մէկ քաղաք չեն, այլ բիւրաւոր գիւղեր են, բազմաթիւ չէն քաղաքներ, հազարաւոր եկեղեցիներ ու տաճարներ, որոնք կրակի տրուեցան այդ օրերուն...
Կոչ կ'ընենք ուրեմն Պուէնոս Այրէսի եւ շրջակայքի համայն Հայութեան, որ առանց սեռի, դասանանքի, տարիքի ու գաղափարական խտրութեան զօրավիգ կանգնի բողոքի մեր ցոյցին փակելով իրենց գործատեղիները, միանայ ոգեկոչումի եւ պահանջատիրութեան մեր շարժումին:

Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ Կեդր. Վարչութեան հրահրով ու հովանաւորութեամբ համախմբուած 27 ազգային կազմակերպութիւններու անունով՝ կը սպասենք, որ բոլոր Հայերը անվերապահ կերպով բերեն իրենց աջակից ցովեանն ու մասնակցութիւնը:

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ԵՂԵՌՆԻ ՈԳԵԿՈՉՄԱՆ ԿԵՂԻՈՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԵՐՊԻՉ ՄԱՐՄԻՆ

Ժամանակացոյց Ս. Պատարագի եւ Քաղոցխօտոյթանց

- 24 ԱՊՐԻԼ. Ծարաթ Յուշատօն Մեծ Եղեռնի.- Ժամը 10-ին, Մայր Տաճարի մէջ կը պատարագէ Արժ. Տ. Զարեհ քհնյ. Սահակեան: Կը բարոգէ Հոգշ. Տ. Գրիգորիս Վրդ. Բունիաթեան:
- Սարկաւագ.- Տրց. Վարդգէս Երզնցոյք.- ԿՈՒՄՍԱՍ
- Երզնցախումբ:
- 25 ԱՊՐԻԼ.- ԿԻՐԱԿԻ, ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՏՐԱՆ ԿԱՄ ԿԱՆԱՉ ԿԻՐԱԿԻ.- Մայր Տաճարի մէջ կը պատարագէ Արժ. Տ. Շաւարշ Ա. քհնյ. Մեհրապեան:
- Սարկաւագ.- Տրց. Տիգրան: Երզնցոյք.- Ս. Գր. Լուսաւորիչ Կրթ. Հաստ. Նախակրթ. Երզնց. Խումբ:
- Հալկական Գերեզմանատան Ա. Երրորդօրին եկեղեցոյ մէջ կը մատուցուի հոգեհանգրստեան Ս. Պատարագ ՄԾԾ ԵՂԵՌՆԻ գոհեթի հոգեհանգրստեան կը կը նշուի քրջակայքի յիշատակ Տ. ԲԱԲԳԷՆ ԱՐԲ. ԱՊԱՏԵԱՆԻ մահուան չորրորդ տարեկիցը: Կը պատարագէ Արժ. Տ. Մատթէոս Վեյ. Գուլումեանը: Կը բարոգէ Հոգշ. Տ. Գրիգորիս Վրդ. Բունիաթեանը: Ժամը 10-30-ին:
- Սարկաւագ.- Տրց. Հրայ: Երզնցոյք.- Ս. Գր. Լուսաւորիչ Դպրաց դաս Պնիպոստեան սպասար-ԿՈՒԹԻՆ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԷՆ:
- ՅԼՈՐԷՍ.- Կը պատարագէ Արժ. Տ. Վազգէն քհնյ. Ստեփանեանը:
- Վ. ԱԼՍԻՆԱ.- Կը պատարագէ Արժ. Տ. Զարեհ քհնյ. Սահակեանը:

Դիւան Ազգային Առաջնորդարանի

Գիրք՝ ցեղասպանութեան մասին

Քանի մը պատմարաններ եւ առեւտրականներ հրատարակած են գիրք մը, որ կը կոչուի "The First Holocaust - The Genocide Against the Armenian Nation: 1915-1923":
Հարիւր էջերէ բաղկացած պատկերազարդ այս գիրքը կը պարունակի տեղեկութիւններ Հայերու մասին եւ պաշտօնական վկայութիւններ ցեղասպանութեան վերաբերեալ: Գիրքին մէջ տեղ գտած են գրութիւններ՝ պատմարաններ Շրքմերէ, Թոյնայի, Փոյ Տր Վէրուէ, Լենկէ: Գրութիւններ ունին նաեւ պետական դէմքեր, ինչպէս՝ Ուիլսոն, Հարթինկ, Տորա, Քարթըր, Ռեկըն, Ժիւքար Տ'Էսթէն, Միթերան, Չրրչիլ, Բլեմանսո: Հատորին մէջ կան նաեւ վկայութիւններ ցեղասպանութեան ականատեսներէ:
Օգտագործուած են նաեւ թրքական ազգիւրներ, ներառեալ Մուսթաֆա Քեմալի գաղափարական խօսքերը՝ ի թիւ հատականներու մասին:

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Պրն. Մկրտիչ Տապանեան, Տիկին Ծաղիկ Օհաննէսեան-Միսասեանի մահուան առթիւ, փոխան ծաղկեպսակի, կ'ընէ հետեւեալ նուիրատուութիւնները.-
ՍՄՐՏՄԱՐՆԱԿԱՆ 100.000 Փ
ՍԵՒԱՆԻՆ 100.000 Փ
ՇԱՐԺՈՒՄԻՆ 100.000 Փ
Ստանալ թերթի գրասենեակէն

ՅՈՒՆԵՍԿՈՒԿԱՆ ՀԱՆՏԻՍՈՒԹԻՒՆ

Նուիրում՝
Հոգշ. Յարութիւն Մ. Վրդ. Մուշեան-ի եկեղեցական, Կրթական, Գրական եւ Հանրակրթ ծառայութեան 40-ամեակին եւ Արժանօրին մէջ գործունէութեան 80-ամեակին ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՄԲ՝
ՀԱՄԱԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՅՈՒՆԵՍԿՈՒԿԱՆ ՅԱՆՏԻՍՈՒԹԻՒՆ
Որբաթ, 80 Ապրիլ 1982, ժամը 21-ին
«Հայ Կեդրոն»ի Սրահին մէջ
ԳԵՂԱՐՏՈՒԵՏԱԿԱՆ ԾՈՒՅ ԾԱՅՏԱԳԻՐ
Մանրամասնութիւնները յաջորդիւ ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

DICCIONARIO
Castellano-Armenio
del Padre Tekeyan
de Beirut, Libano
Solicitar telefónicamente a:
772-1352

CRIOCIRUGIA
Dr. Nicolás Hermes
En Proctologia Tel. 783-0711

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Roberto M. Malkassian y Asoc.
ABOGADOS
Corrientes 1296 7° "74" 12 a 18 hs.
35-1632 35-9504

ԿՈՉ ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍԻ ԵՒ ՇՐՋԱԿԱՅՔԻ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

տարիներ առաջ մեր ժողովուրդին դժմ ծրագրում բնաջնջումի թրջական ոճիրը կը շարունակուի տակաւին հայութեան բեկորներուն վրայ եւ աշխարհի բոլոր կողմերը ցրուած հայ զանգուածներու վրայ:

67 տարի առաջ, թուրք պետութիւնը պետականօրէն ծրագրեց եւ զինուորականօրէն կազմակերպեց ու գործադրեց հայ ժողովուրդը բնաջնջելու եւ Հայաստանը քարտէսէն սրբելու իր դիւային ծրագիրը, բարբարոս միջոցներով զործի դնելով հայկական ցեղասպանութիւնը. որ աննախընթաց ոճիր մըն էր հայութեան եւ բովանդակ մարդկութեան դէմ:

Թուրքը սակայն չկրցաւ յաջողիլ իր նպատակին մէջ:

Չկրցաւ ի սպառ բնաջնջել հայութիւնը, որ այսօր թէեւ եկած աշխարհի բոլոր անկիւնները, այսուհանդերձ կ'ապրի հպարտ ժողովուրդի մը բոլոր արժանիքներով, չկրցաւ քարտէսէն սրբել Հայաստանը, որ այսօր կը ծաղկի շնորհիւ հայ ստեղծագործ տաղանդին եւ ոյժին:

Թուրքը սակայն տակաւին բռնազրաւուած կը պահէ մեր հողերը, եւ անպատիժ կը մնայ ցեղասպանական իր դիւային արարքին համար, եւ տակաւին աշխարհ լուռ կը մնայ հայութեան արդար պահանջատիրութեան եւ բողոքին առջեւ:

Մեր պարտքն է ուրեմն ծառանայ Յեղասպանին ու Յեղասպանութեան դէմ, աննահանջ վճռակամութեամբ եւ ազգային խոր գիտակից ցովեամբ:

Մտանայ շարունակուող անարդարութեան դէմ:

Մտանայ՝ ամբողջ ոյժով ու վերանորոգուող թափով, աշխարհի ամէն կողմ եւ մեր ժողովուրդի բոլոր խաւերով,

Մտանայ՝ մեր հրաշալի յարուստեան հետ, վերահաստատելու համար մեր հաւաքական կամքը, վերահաստատելու մեր ազգային, հողային, քաղաքական եւ պատմական բոլոր իրաւունքները,

Մտանայ, արար աշխարհին ցոյց տալու համար, որ կարելի է ազգերը տեւաբար գրկել

իրենց սեփական հողերէն, կարելի է շարունակաբար արդարութիւնը հպատակեցնել սուրի ծայրին, կարելի է յաւերժօրէն լուսնել ժողովուրդ մը ու դարաւոր մշակոյթ եւ քաղաքակրթութիւն ունեցող ազգ մը դատապարտել դանդաղ մահուան...
Ոչ մէկ գիշում այս պայքարին մէջ:
Հայութիւնը ոտքի պիտի կանգնի Ապրիլեան եղեռնի տարեդարձին:

Պիտի գան արհեստաւորն ու առեւտրականը, կրօնականը եւ ուսուցիչը, պիտի գան ալեւորներն ու երիտասարդները, դպրոցականները, համալսարանականն ու մտաւորականը, պիտի գան նոյնիսկ մանուկները, ու մենք պիտի կատարենք բողոքի մեր քայլարշաւը՝ յանուն արդարութեան, յանուն թափուած արիւնին ու բռնազրաւուած հողերուն, որոնք պէտք է վերադարձուին մեր ժողովուրդին ու հայրենիքին:

Մեր զոհերը հարիւր չեն, հազար չեն, միլիոն են...
Մեր հողային ու նիւթական կորուստները մէկ տուն չեն, մէկ եկեղեցի չեն, մէկ քաղաք չեն, այլ բիւրաւոր գիւղեր են, բազմաթիւ չէն քաղաքներ, հազարաւոր եկեղեցիներ ու տաճարներ, որոնք կրակի տրուեցան այդ օրերուն...

Կոչ կ'ընենք ուրեմն Պուէնոս Այրէսի եւ շրջակայքի համայն հայութեան, որ առանց սեռի, դասանանքի, տարիքի ու գաղափարական խտրութեան զօրավիգ կանգնի բողոքի մեր ցոյցին փակելով իրենց գործատեղիները, միանայ ոգեկոչումի եւ պահանջատիրութեան մեր շարժումին:

Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ Կեդր. Վարչութեան հրաւերով ու հովանաւորութեամբ համախմբուած 27 ազգային կազմակերպութիւններու անունով՝ կը սպասենք, որ բոլոր հայերը անվերապահ կերպով բերեն իրենց աջակից ցովեանն ու մասնակցութիւնը:

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ԵՂԵՌՆԻ ՈԳԵԿՈՉՄԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԵՐՊԻՉ ՄԱՐՄԻՆ

Ժամանակացոյց Ս. Պատարագի եւ Քարոզխօսութեանց

24 ԱՊՐԻԼ. Ծաբաթ Յուշատօն Մեծ Եղեռնի.- Ժամը 10-իմ, Մայր Տաճարի մէջ կը պատարագէ Արժ. Տ. Զարեհ Բեկ. Սահակեան: Կը քարոզէ Հոգշ. Տ. Գրիգորիս Վրդ. Բումիաթեան:

Սարկաւագ.- Տրց. Վարդգէս Երզնգոյը.- ԿՈՍԻՏԱՍ

Սրգախօսութիւն: 25 ԱՊՐԻԼ.- ԿԻՐԱԿԻ, ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՏՐԱՆ ԿԱՄ ԿԱՆԱՆ ԿԻՐԱԿԻ.- Մայր Տաճարի մէջ կը պատարագէ Արժ. Տ. Շաւարշ Ա. Բեկ. Մեհրապեան:

Սարկաւագ.- Տրց. Տիգրան: Երզնգոյը.- Ս. Գր. Լուսաւորիչ Կրթ. Հաստ. Նախակրթ. Երգց. Խումբ:

Հայկական Գերեզմանատան Ս. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյ մէջ կը մատուցուի հոգեհանգրստեան Ս. Պատարագ ՄԵՄ ԵՂԵՌՆԻ գոհեթի հոգեհանգրստեանը եւ կը նշուի Երջանկալի յիշատակ Տ. ԲԱՐԳԷՆ ԱՐԳ. ԱՊԱՏԵԱՆԻ մահուան չորրորդ տարեկիր: Կը պատարագէ Արժ. Տ. Մատթէոս Վեկ. Գույումեանը: Կը քարոզէ Հոգշ. Տ. Գրիգորիս Վրդ. Բումիաթեանը: Ժամը 10.30-իմ:

Սարկաւագ.- Տրց. Հրաչ: Երզնգոյը.- Ս. Գր. Լուսաւորիչ դպրաց դաս

Պմնիչումներու սպասար- ԿՈՒԹԻՆ ՄԱՅՐ ՏԱՄԱՐԷՆ: ՅԼՕՐԷՍ.- Կը պատարագէ Արժ. Տ. Վազգէն Բեկ. Ստեփանեանը:

Վ. ԱՄԻՆԱ.- Կը պատարագէ Արժ. Տ. Զարեհ Բեկ. Սահակեանը:

Դիւան Ազգային Առաջնորդարանի

Գիրք՝ ցեղասպանութեան մասին

Քանի մը պատմաբաններ եւ առեւտրականներ հրատարակած են գիրք մը, որ կը կոչուի "The First Holocaust - The Genocide Against the Armenian Nation: 1915-1923":

Հարիւր էջերէ բաղկացած պատկերազարդ այս գիրքը կը պարունակէ տեղեկութիւններ հայերու մասին եւ պաշտօնական վկայութիւններ ցեղասպանութեան վերաբերեալ: Գիրքին մէջ տեղ գտած են գրութիւններ՝ պատմաբաններ Երրմբէր, Թոյնպիկ, Փոյ Տր Վեռն, Լենկ: Գրութիւններ ունին նաեւ պետական դէմքեր, ինչպէս՝ Ուիլսոն, Հարաթիկ, Յորտ, Քարթրը, Ռեկրն, Ժիւքար Տ'էսթիւն, Միթերան, Չրըշիլ, Բլեմանսո: Հատորին մէջ կան նաեւ վկայութիւններ ցեղասպանութեան սկանաւաններէ:

Օգտագործուած են նաեւ թրքական աղբիւրներ, ներառեալ Մուսթաֆա Քեմալի դատապարտական խօսքերը՝ իթթիհատականներու մասին:

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Պրն. Մկրտիչ Տապանեան, Տիգրան Ծաղիկ Օհաննէսեան-Միմասեանի մահուան առթիւ, փոխան ծաղկեպսակի, կ'ընէ հետեւեալ նուիրատուութիւնները.-	
ՍՄՐՏԱՐԱՊԱՏԻՆ	100.000 Փ
ՍԵՆԱՆԻՆ	100.000 Փ.
ՇԱՐԺՈՒՄԻՆ	100.000 Փ
Ստանալ թերթի գրասենեակէն	

ՅՈՒՆԵՍԿՈՒԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆ

Նուիրում՝
Հոգշ. Յարութիւն Մ. Վրդ. Մուշեան-ի եկեղեցական, Կրթական, Գրական եւ Հանրամտեր ծառայութեան 40-ամեակին եւ Արժանիքի մէջ գործունէութեան 80-ամեակին ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՄԲ՝
ՀԱՄԱԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՅՈՒՆԵՍԿՈՒԹԻՒՆ ԾԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻՆ
Որբաթ, 80 Ապրիլ 1982, ժամը 21-իմ
«Հայ Կեդրոն»ի Սրահին մէջ
ԳԵՂԱՐՏՈՒԵՍԱԿԱՆ ԺՈՒՍ ԾԱՅՏԱԳԻՐ
Մանրամասնութիւնները յաջորդիկ
ՄՈՒՏՔԸ ԱԶՍԷ

DICCIONARIO
Castellano-Armenio
del Padre Tekeyan
de Beirut, Libano
Solicitar telefónicamente a:
772-1352

CRIOCIRUGIA
Dr. Nicolás Hermes
En Proctología Tel. 783-0711

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Roberto M. Malkassian y Asoc.
ABOGADOS
Corrientes 1296 7° "74" 12 a 18 hs.
35-1632 35-9504

ԿԼԵՆՏԻՆ-Փաստինայի Թէքէեանը պիտի ունենայ մշակութային իր սեփական կեդրոնը

ՏԵՐ ԵՒ ՏԻԿ. ՎԱՀԱՆ ԵՒ ՆԱՐԴՈՒՀԻ ՊԵՇԿԷՕԹԻՐԵԱՆՆԵՐ ԿԸ ՆՈՒՐԵՆ 100.000 ՏՈՒԱՐ, ՎԱՀԷ ԵՒ ԱՆԺԷԼ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆՆԵՐ 25.000 ՏՈՒԱՐ ՆՈՒՐԵՑԻՆ

Տեր և Տիկ. Վահան և Նարդուհի Պէշկէօթիւրեաններ

Կլենտէյն-Փաստինայի Թէքէեան Մշակութային Միութեան մասնաճիւղի հիմնադրութեան առաջին տարեդարձին առիթով կազմակերպուած ճաշկերոյթ պարահանդէսին մեծագոյն և երջանկաբեր անակնկալը եղաւ Վահան և Նարդուհի Պէշկէօթիւրեաններու 100 հազար տոլարի իշխանական նուէրը, ի նպաստ Միութեան Փաստինայի սեփական կեդրոնին գնումին:

Եւրոպա, 20 Մարտին, Փաստինայի Սք. Գրիգոր Լուսատրիչ եկեղեցոյ Աղանանեան սրահին մէջ տեղի ունեցող ճաշկերոյթին ներկայ եղող միութեան 600-է աւելի անդամներն ու բարեկամները մեծ խանդավառութեամբ իմացան երկրորդ լուրի մը յայտարարութիւնը. արդարեւ, Վաչէ և Անժէլ Պետրոսեաններ 25 հազար տոլար նուիրեցին նոյն նպատակին համար:

Ճաշկերոյթին ներկայ էին Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւմտեան Թեմի բարեխնամ Առաջնորդ Գերշ. Տ. Վաչէ Արք. Յովսէփեանը, ազգային բարերար Տիար Արշակ Տիգրանեան և իր տիկինը, հոգեւոր հայրեր, Լոս Անճելըսի հայ մամուլի ներկայացուցիչներ, Հ.Բ.Ը. Միութեան և մշակութային կազմակերպութիւններու ղեկավարներ:

Մէկ տարին բաւարար եղաւ, որ Թէքէեան Մշակութային Միութեան Մ. Նահանգներու նորագոյն մասնաճիւղին գործունէութիւնը այնքան մը ընդարձակուի հայաշատ Փաստինայի և Կլենտէյնի մէջ, որ կեդրոնի մը պահանջքը անկետաձգելի դարձած ըլլայ: Այս նուիրատուութիւնները կու գան հաստատելու, որ բարեկեցիկ հայորդիներ ինչպիսի գուրգուրանք և վստահութիւն կը տածեն Միութեան հանդէպ, իսկ ճաշկերոյթ-պարահանդէսին ներկայ գտնուող հսկայ բազմութիւնը ինքնին, ապացոյց մըն է Թէքէեան Մշակութային Միութեան վաչելած ժողովրդականութեան:

ՏԻՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ողջի գետին ջուրերը, յարաբերու միջոցաւ, բազմաթիւ քիմիքներով զրտարին ծամբով, սած են Սիւնիքի լեռնալանջերէն գել — Սիւնիք սովորոգ, Ազգային Եղվարդ եւ Ուժամիս:

Այժմ աշխատանք կը կատարուի Դաւիթ Բէկ ջրամբարին շինութեան ուղղութեամբ:

Սահկա՝ 1400 մեքր բարձր մակերեսէն, պիտի սնանի համայն գետի ջուրով:

Պիտի ունենայ 3.2 միլիոն մետր մեքր տարողութիւն:

Կարելիութիւն պիտի ստեղծուի ռոգելու 640 հեկտար հող:

«ԱՂՈՒԷՍԱԳԻՐՔ»

Նկարիչ Վաղինակ Մանգալան շքեղ ձևաւորումով, հայերէն ռուսերէն՝ մէկ գիրքով լոյս տեսնող վարդան Այգեկցիի «Աղանգիր»-ը:

Միջնադարեան նշանաւոր կագրի ժողովածուն ունի վերջին մը, որուն հեղինակը՝ Բնակարար Ստեփան Թոփանեան համառօտ պով կը նշէ գիրքին տեղը եւ իր հայ գրականութեան պատմութեան մէջ:

LA VERDAD SOBRE "EL GENOCIDIO ARMENIO"

El Genocidio Armenio

El Primer Holocausto del Siglo XX

Documentado por los principales órganos periodísticos de EE. UU., entre 1913 y 1921

Un material irreemplazable publicado en castellano por la Unión General Armenia de Beneficencia.

En Venta: Desde el viernes 23 de abril en Acevedo 1322 y en todos los actos conmemorativos del 24 de abril

191

LOS EVENTOS DE ARMENIA (1914-1918) COMO FUERON REPORTADOS EN VARIOS PERIODICOS DE ESA EPOCA. ARTICULOS SELECCIONADOS HASTA 1921

EL ASESINATO DE ARMENIA EL PROGRAMA TURCO DE ANIQUILACION DESCRITO POR REPRESENTANTES DEL GOBIERNO, MAESTROS, MISIONEROS

ՄԱՀ՝ ԼՈՒԹՃԻԿ ԾԻՎԷԼԷԿԵԱՆԻ

18 Ապրիլի կիրակի օր, կարճատե հիանդութեան մը յետոյ իր մահկանացուն կրեց Ամերիկայի Հայ Անտարառնական Ընկերակցութեան Պուճուս Այրտի մասնաճիւղի Ատենապետ-Հիմնադիր տիար Լուսինի Ծիվէլէկեան: Հսկումը կատարուեցաւ մասնաճիւղի շէքին մէջ և մարմինը 20 Ապրիլին փոխադրուեցաւ Զաքարիայի գերեզմանատունը:

Պր. Լուսինի Ծիվէլէկեան, ազգային ոգի և գիտակցութիւն ունեցող անձ մը եղած է և մեծապէս նպաստած գաղութի զանազան միութիւններուն ինչպէս նաեւ Հիւսիսային Ամերիկայի Հայ Անտարառնական Ընկերակցութեան և Պէշոպի Հայկազեան Գոլէթին:

Su café molido al gusto oriental

"Gran Visir"

RIGAR'S
Comisaría exclusiva

Boedo 510 Tel. 97-4763

ՊԵՇԿԷՕԹԻՐԵԱՆՆԵՐ

Խմբակցված՝ ԲԱԿ-ի 50-ամեակին առիթով, ՊԼՄԱՍԵԱՆ և ՍԱԿԻՆ չարքի վրայ, ձախն երրորդը՝ Փրոֆ. Բարսեղյան Թովմասեան

30ԲԵԼԵԱՆ Փրոֆ. Բ. ԹՈՎՄԱՍԵԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ-ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ 50-ԱՄԵԱՅ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԵԱՆ

Թեքեան Մշակութային Միության հիմնադիրներն եւ անոր Հիմնադիրներու Մարմնի երկարամեայ առեւտրային, «Զարթոնք» օրաթերթի ու «Ծիրակ» ամսագրի հիմնադիրներն ու արտօնատեր, նույնպէս «Անի» գրական հանդէսի հիմնադիրներն Փրոֆ. Բարսեղյան Թովմասեան կրթական, ազգային եւ հասարակական բեղուն գործունէութիւն ու պատկառելի վաստակ ունի իր ետին: Հայապահպանումի գծով հայրենիք-սփիւռք յարաբերութիւններու զարգացման ի նպաստ իր տարած անխնայ աշխատանքով, Ռաճկավար Ազատական Կուսակցութեան, Հ.Բ.Ը. Միութեան եւ Հ.Ե. Բնկերակցութեան բարգաւաճումին համար իր մատուցած նուիրեալ ծառայութիւններով՝ յանուն հայրենասիրութեան իր աննահանջ պայքարով՝ լիովին արժանացած է ան, հայրենիքէն ներս թէ սփիւռքի տարածքին վրայ, հայ ժողովուրդի անվերապահ գնահատանքին: Ան եղաւ հատուաւոր ջատագովը հայ եկեղեցւոյ միասնականութեան ու ամրապնդումին: Արիաքար միշտ կողքին կեցաւ Մայր Հայրենիքի եւ Ս. Էջմիածնի, համոզուած ըլլալով թէ անոնք են երաշխիքը սփիւռքահայութեան գոյատեւումին:

Իրբանցի մէջ եօթը տարիներ ի վեր շարունակուող աղիտալի տագնապի շրջանին, առանց ընկրկելու, ան միշտ մնաց պատենէի վրայ ու ջանք յինչեւ պահպանելու իրբանցահայ գաղութը:

Իրբանցի կառավարութիւնը, գնահատելով 25 տարուան կրթական իր աշխատանքն ու ընկերային ծառայութիւնները, 1957-ին զինք պարգևատրած է Արժանեաց Առաջին Կարգի ոսկի շքանշանով: Իսկ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Վազգէն Ա., գնահատելով ազգային-հասարակական արդիւնաշատ իր գործունէութիւնը, իրեն շնորհած է Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի շքանշան՝ հայրապետական յատուկ կողովակով:

Որպէս արդար գնահատանք կրթական, ազգային ու հասարակական բազմադրին յիսնամեայ գործունէութեան՝ Փրոֆ. Բ. Թովմասեանի ոսկեայ յրեշեանը ~~արժանացնուի~~ յրեշեանական շքեղ հանդիսութեամբ մը, Կիրակի, 18 Ապրիլ 1982, կէսօր. ետք ժամը 8-ին, Պի. Եռ. Սի.ի Իրվիկն Հոլ սրահին մէջ, ՊԼՄԱՍԵԱՆ:

ՆՈՒՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՍԱՆ ՓԱՎՈՅԻ ՄԱՍՆԱԾԻՂԻՆ

Հ.Բ.Ը.Միութեան Սան Փալոյի մասնաճիւղը կուգայ իր խորին շնորհակալութիւնները յայտնելու այրի տիկին ՀԵՐՄԻՆԵ ԱՂԼԱՄԸՇԵԱՆԻ որ իր սիրելի ամուսնոյն, մասնաճիւղի երկարամեայ անդամ ԽԱԶԻԿ ԱՂԼԱՄԸՇԵԱՆԻ:

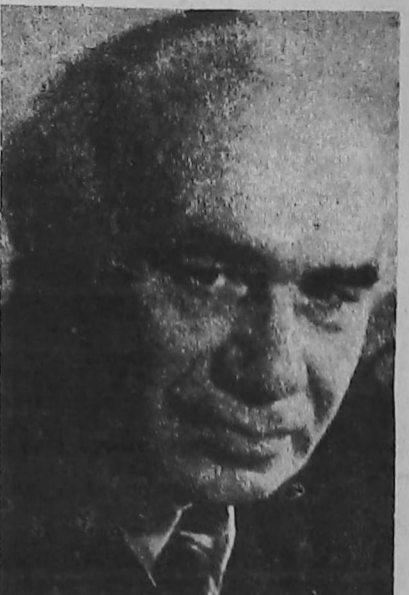
Մահ՝ ակադեմիկոս Լեւոն Խաչիկեանի

Սփիւռքահայութեան հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէն ստացուած հեռագիր մը կը գումեր մահը ակադեմիկոս, Մատենադարանի տնօրէն եւ Կապի Կոմիտէի անդամ Լեւոն Խաչիկեանի, տեղի ունեցած՝ Մարտ 12-ին:

Ակադեմիկոս Խաչիկեան ծնած էր Երեւան, 1918-ին: Աւարտած էր Երեւանի Պետական Համալսարանի պատմութեան բաժանումը: 1949-1954 աշխատած էր ՀՍՍՀ ԳԱ պատմութեան ինստիտուտին մէջ: 1954-ին նշանակուած էր Մատենադարանի տնօրէն:

Ակադեմիկոս Խաչիկեան ուսումնասիրութիւններ ունի միջնադարեան Հայաստանի պատմութեան վերաբերեալ: Իր ուսումնասիրութեանց մէջ կարեւոր տեղ յատկացուցած է հայ ժողովուրդի տնտեսական կեանքին եւ հասարակական կեանքի շարժումներուն:

Իր գործերէն կը յատկանշուին «ԺԳ. դարի հայերէն ձեռագրերի յիշատակարաններ», «ԺԵ. դարի հայերէն ձեռագրերի յիշատակարաններ» (3 հատոր), «Հայկական գաղթավայրերը Ռուսաստանում ԺԶ-ԺԷ. դարերում»,

«Երզնկայ Զաղաթի «Եղբարց Միութեան» կանոնադրութիւնը» եւ այլն: Ակադեմիկոս Խաչիկեանի թաղումը տեղի ունեցաւ Մարտ 15-ին:

(ԵԱՐ. 10րդ. էջէն) ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻԾԵՐ ԲԱՐԵՐԱՐ ՎԱՀԱՆ ՊԵՇԿԷՕԹԻՒՐԵԱՆԻ

Պրն. Վահան Պէշկէօթիւրեան, տարագրութիւնէն վերապրող պատանի, Կիրիւնէն Ամերիկա կու գայ 1922-ին:

Տրամադան աշխատանքով, Երկար տարիներ կը ծառայէ կեանքի զբարութիւնները: Սակայն հայու անհուն կամքով եւ յարաւան աշխատանքով կը յաջողի Ամերիկայի մէջ:

1947-ին կ'ամուսնանայ կարմեցի Տիկ. Նարգոսիին հետ ու միասնաբար, միշտ սիրով եւ համերաշխ գործակցութեամբ, 33 տարիներու ընթացքին կը հասնին աշխատիքի՝ առևտրական ասոցիացիոն մէջ:

Տէր եւ Տիկ. Վահան եւ Նարգոսի Պէշկէօթիւրեաններ իրենց Երիտասարդութեան կ'ունենան հասարակական եւ բնկերային կեանքին մէջ բնկուն գործունէութիւններ:

Տիկ. Նարգոսիին եղած է Փաստահինայի Հայաստանաց Առաքելական Սր. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ Օժանդակ Տիկնոց Միութեան անդամ: Երկար տարիներ անձնուիրաբար ծառայած է Ամերիկեան Կարմիր Քաշին:

ԲԱՐԵՐԱՐ ՎԱՀԷ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ

Վաչէ Պետրոսեան, որ ներկայիս հաստատուած է Լոս Անճելըս, նախկին երուսաղէմցի մըն է: Ան Միջին Արեւելի մէջ ծանօթ է իր առևտրական ձեռներէցութեամբ: Սակայն առևտրական ըլլալը երբէք չէ խանգարած, որ ան գործօն կերպով հետաքրքրուի հայկական կեանքով, նամանաւանդ՝ Հայկական Դատով: Վաչէ Պետրոսեան ջատագովներէն մէկն է հայոց համերաշխութեան, միասնականութեան եւ համագային գործեակերպով մեր դատը հետապնդելու ուղղութեան: Բազմաթիւ անգամներ կատարած է մեծագումար նուիրատուութիւններ հայկական կազմակերպութիւններու: Մարտ 20-ին 25,000 տոլարի նուիրատուութիւն մը ըրաւ Թ.Մ.Մ.ին, Փաստահինայի մէջ կեդրոնի շինութեան ի նպաստ:

Նուիրատուութիւն Հ.Բ.Ը.Միութեան բարերար անդամ, Հարաւ. Ամերիկայի Մեծագոյն Բարերար Տիար Միսաէ Գույումեան, Բաջայրելով Մարտարապատի տարած ընկերային-հասարակական օգուշատ աշխատանքը թերթիս նուիրեց 1.000.000 վնաս:

Նուիրատուութիւնը կատարեց իր Պուէնոս Այրէս այցելութեան եւ կեցութեան ընթացքին:

SUIZO ARGENTINA
COMPAÑIA DE SEGUROS S.A

Florida 537 P.22 1005 Cap. Fed.

Se necesita una persona joven con experiencia en marroquinería o calzado para el manejo de Talleristas - Producción y Control de calidad

Preseritarse en **SAMSONITE**

Indalesio Gomez 3986 VILLA LYNCH Tel. 755-5288 SAN MARTIN

SE CUMPLE EL 4º ANIVERSARIO DEL FALLECIMIENTO DEL MONSEÑOR ABADIAN

El próximo sábado 24 de abril, en una triste coincidencia para todos los armenios de América, se cumple el cuarto aniversario del fallecimiento de nuestro añorado Monseñor Papken Abadian, Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la América del Sur.

Durante años, el querido "Serpazán Hair" fue el guía espiritual de las colectividades armenias de Sudamérica, actividad que desempeñó con toda la diplomacia característica de su ser, sincera devoción e inigualable dedicación.

Por todo ello, y por el respeto que nos merece su memoria, hacemos un llamado a todos nuestros connacionales, para que participen de la Misa que, en memoria de su alma, se llevará a cabo el próximo domingo 25 de abril.

Novedades Musicales

L.R.A. 1 Radio Nacional en A.M. 870 Khrtz. ha de irradiar, fragmentos del Oratorio del maestro Ara Bartevian, en versión registrada, por Solistas Coro

y orquesta de París, bajo la dirección del autor, (1ª audición para la República Argentina). Sábado 24 de abril de 1982 a las 20 horas. Buenos Aires, 17 de abril de 1982
S. Kabadalian

DISTINCION DEL CATOLICOS PARA EL R.P. HARUTIUN MUSHIAN

Ante una numerosa concurrencia, el domingo 18 ppdo. ofició la Misa el R.P. Kissak Mouradian.

En el transcurso del oficio religioso, se leyó la Carta Bula que S.S. Vazken I envió con motivo de cumplirse el 40º aniversario de la consagración como sacerdote del R.P. Harutiun Vartabed Mouchian.

Posteriormente, con sincera emoción, el R.P. Mouchian dirigió unas palabras a la feligresía, en las que recordó sus comienzos como sacerdote y educador.

Finalmente, expresó que el honor de la Carta Bula de S.S. se debía en gran medida a los fieles, quienes en el transcurso de sus cuarenta años de sacerdocio, siguieron con devoción y apoyaron su obra espiritual.

FOTO M. KEB...

ԿՈՆԴԱԿԻ ՅԱՆՁՆՈՒՄ ՀՈԳՇՀ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Ծ. ՎՐԴ. ՄՈՒՇԵԱՆԻ

Քահանայութեան ձեռնադրութեան քառասնամեակին առթիւ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետի կողմէ Հոգշ. Յարութիւն Ծ. Վրդ. Մուշեանին ուղղարկուած կոնդակի ընթերցումը ու ու յանձնումը տեղի ունեցաւ 18 Ապրիլի Կիրակի օր Ս. Պատարագի ընթացքին, հանդիսաւոր արարողութեամբ: Պատարագիչ կը հանդիսանար Հոգշ. Գիսակ Վրդ. Մուրատեան, որ նաեւ քարոզեց եւ յիշեց օրուայ յորելեարը:

Կոնդակի ընթերցումը կատարեց Հոգշ. Գրիգորիս Վրդ.

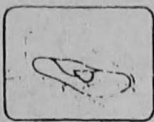
Բունիսթեան, որու աւարտին զայն յանձնեց յորելեարին: Յորելեար Հայր Մուրքը, իր շնորհակալութեան ու հաւատարմութեան խօսքը

ուղղեց Վեհափառ Հօր Աւատացեալ Ժողովուրդին մէջ իրեն հանդէպ ցոյց տուած սիրոյ եւ յարգանքի արտայայտութեան:

PIE/RECTOR CALZADO CORRECTIVO CON MODELOS ACTUALES.

Para usar con plantillas. Contrafuerte elevado, rígido y prolongado, con taco de Thomas. Amplia variedad de modelos con una excelente línea estética. Se realizan todo tipos de medidas sobre Recetas de Profesionales.

Plantillas correctoras: Ortopedia Bartamian, también las pone a sus pies

PIE/RECTOR, ES LA VERDAD EN TODA LA LINEA.

Dto. 30% a Obras Sociales.

ORTOPEDIA **Bartamian**

Av. Belgrano 1699 - Tel.: 45-5213 Bs. As
Av. 7 N° 1134 - Tel.: 3-4935 La Plata

Medias y Art. de punto
POBIG
DE
Aram Guezikaraian
Alcaráz 5314
(1407) Cap. Fed. T.E.: 566-7361

Jcr. Guez.
Moda en calzados femenino
Miramar 4043
CAPITAL 67-6871

RIGAR'S
Camisería exclusiva

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
DRA. PATRICIA KUYUMDJIAN DE WILLIAMS
Tel. 40-6809-7112/49-7049
Tucumán 1438 Piso-7

ESCUELA INCORPORADA ARMENIA
ISAAC BAKCHELLIAN
Realizará su 1er. recital de:
MUSICA ARMENIA
100 x 100
El próximo sábado 29 de mayo de 1982, en el salón de la Institución, Corrales 2527, Capital.

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414- CAPITAL FEDERAL
Horario de atención: Lun. a Jue. de 9 a 12 y de 15 a 20 hs.
Sábados de 9 a 13 hs.
Director:
NAHABET NAHABETIAN
Corresponsalia, recepción de avisos y suscripciones en:
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Caxingui 191 - Ap. 144
Cep. 05579 - SAN PABLO
Tel. 813-6731
URUGUAY
Sr. Alberto Kemarian
Yaguaron 1444
Montevideo: Tel. 98-7210
CORDOBA
Sr. Luis Sourment
Camacua 146
5000 - CORDOBA
Tel. 51-4693
Fotocomposición y Negativa
IMPRESIONES BAKCHIAN
Cnel. Niceto Vega 4779 - Cap.